

Miercuri, 7 iulie 2010

- (c) evoluția SESF este coerentă cu evoluția la nivel mondial în acest domeniu;
- (d) există suficientă diversitate și excelență în cadrul SESF;
- (e) răspunderea asumată și nivelul de transparență cu privire la cerințele de publicare sunt adecvate.

Articolul 21

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Autoritatea bancară europeană***I

P7_TA(2010)0272

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității Bancare Europene (COM(2009)0501 – C7-0169/2009 – 2009/0142(COD))

(2011/C 351 E/38)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Propunerea a fost modificată la 7 iulie 2010 după cum urmează ⁽¹⁾:

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI (*)

la propunerea Comisiei

REGULAMENTUL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de înființare a Autorității europene *de supraveghere (Autoritatea bancară europeană)*

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă comisiei în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0166/2010).

(*) Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere *cursive aldine*; textul eliminat este marcat prin simbolul ■.

Miercuri, 7 iulie 2010

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽³⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽⁴⁾,

întrucât:

(1) Criza financiară din 2007-2008 a scos la lumină deficiențe majore ale supravegherii în sectorul financiar, atât în cazuri individuale, cât și la nivelul sistemului în ansamblu. Modelele naționale de supraveghere nu au reușit să țină pasul **cu globalizarea financiară și** cu realitatea piețelor financiare europene, bazate pe integrare și interconectare, în cadrul cărora numeroase societăți financiare desfășoară activități transfrontaliere. Criza a adus în prim-plan deficiențe la nivelul cooperării, coordonării, aplicării coerente a legislației **Uniunii** și al încrederii între autoritățile naționale de supraveghere.

(1a) **Cu mult timp înaintea declanșării crizei financiare, Parlamentul European solicită periodic asigurarea unor condiții de concurență cu adevărat echitabile pentru toți actorii de la nivelul Uniunii și sublinia existența unor lacune importante în ceea ce privește supravegherea exercitată de UE asupra unor piețe financiare din ce în ce mai integrate [în Rezoluția sa din 13 aprilie 2000 referitoare la Comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului normativ pentru piețele financiare: plan de acțiune ⁽⁵⁾, Rezoluția sa din 21 noiembrie 2002 referitoare la normele de supraveghere prudențială în Uniunea Europeană ⁽⁶⁾, Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind politica serviciilor financiare (2005-2010) – Cartea albă ⁽⁷⁾, Rezoluția sa din 23 septembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind fondurile speculative („hedge funds”) și fondurile de capital privat („private equity”) ⁽⁸⁾, Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfalussy: o viitoare structură de supraveghere ⁽⁹⁾, Rezoluția sa din 22 aprilie 2009 referitoare la propunerea modificată de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind inițierea și exercitarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ⁽¹⁰⁾ și Rezoluția sa din 23 aprilie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating al creditelor ⁽¹¹⁾].**

(2) La 25 februarie 2009, un grup de experți la nivel înalt condus de J. de Larosière a publicat un raport (**Raportul de Larosière**) întocmit la cererea Comisiei, care ajungea la concluzia că este necesară consolidarea cadrului de supraveghere pentru a se reduce pe viitor riscul apariției crizelor financiare și gravitatea acestora. Raportul a recomandat reformarea structurii supravegherii sectorului financiar în **Uniune**. Respectivul grup de experți a conchis, de asemenea, că ar trebui creat un Sistem european al supraveghetorilor financiară, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere, una pentru sectorul bancar, una pentru sectorul valorilor mobiliare și una pentru sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale, precum și un Consiliu european pentru riscuri sistemice. **Recomandările din raport au reprezentat modificările minime pe care experții le-au calificat drept necesare pentru a evita producerea în viitor a unei crize similare.**

⁽¹⁾ Avizul din 22 ianuarie 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C., p..

⁽³⁾ JO C 13, 20.1.2010, p. 1.

⁽⁴⁾ Poziția Parlamentului European din

⁽⁵⁾ JO C 40, 7.2.2001, p. 453.

⁽⁶⁾ JO C 25 E, 29.1.2004, p. 394.

⁽⁷⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 392.

⁽⁸⁾ JO C 8 E, 14.1.2010, p. 26.

⁽⁹⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 48.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0251.

⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0279.

Miercuri, 7 iulie 2010

- (3) În comunicarea sa din 4 martie 2009, intitulată „Stimularea redresării economice europene”, Comisia a propus prezentarea unui proiect legislativ de înființare a unui Sistem european al supraveghetorilor financiari și a unui Comitet european pentru riscuri sistemice (CERS), iar în comunicarea din 27 mai 2009 intitulată „Supravegherea financiară europeană” ■ aceasta a oferit mai multe detalii despre organizarea posibilă a acestui nou cadru de supraveghere, **dar nu a inclus toate recomandările conținute în Raportul de Larosière.**
- (4) În concluziile sale din 19 iunie 2009, Consiliul European a recomandat înființarea unui Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere. Sistemul ar trebui să vizeze îmbunătățirea calității și consecvenței supravegherii naționale, consolidarea controlului grupurilor transfrontaliere și constituirea unui cadru de reglementare unic aplicabil tuturor instituțiilor financiare de pe piața unică. Consiliul a subliniat faptul că autoritățile europene de supraveghere trebuie, de asemenea, să aibă competențe de supraveghere în ceea ce privește agențiile de rating al creditelor și a invitat Comisia să pregătească propuneri concrete cu privire la modul în care Sistemul european al supraveghetorilor financiari ar putea juca un rol important în situații de criză, insistând asupra faptului că deciziile luate de autoritățile europene de supraveghere nu trebuie să afecteze responsabilitățile fiscale ale statelor membre.
- (4a) *Conform raportului Fondului Monetar Internațional (FMI) din 16 aprilie 2010 intitulat „O contribuție echitabilă și substanțială din partea sectorului financiar”, întocmit ca răspuns la solicitarea Summitului G-20 de la Pittsburgh, „costurile generate de deficiențele sectorului financiar ar trebui limitate și acoperite prin intermediul unei contribuții pentru stabilitate financiară (CSF), bazată pe un mecanism credibil și eficace de soluționare a situațiilor de criză. Dacă sunt definite în mod corespunzător, mecanismele de soluționare a situațiilor de criză vor evita în viitor situația în care guvernele vor fi nevoite să salveze de la faliment instituții care sunt prea mari, prea importante sau prea interconectate pentru a eșua.”*
- (4b) *În Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010, intitulată „Europa 2020”, se afirmă, de asemenea, că o prioritate esențială pe termen scurt este „lansarea unei politici ambițioase care să ne permită, în viitor, să prevenim și, dacă este cazul, să gestionăm mai bine eventualele crize financiare și care să analizeze totodată, ținând seama de responsabilitatea specifică a sectorului financiar în actuala criză, contribuțiile adecvate ale sectorului financiar”.*
- (4c) *La 25 martie 2010, Consiliul European a precizat clar că „progresul este necesar, în special cu privire la chestiuni precum instituțiile de importanță sistemică și instrumentele de finanțare pentru gestionarea crizelor”.*
- (4d) *La 17 iunie 2010, Consiliul European a declarat în final că „statele membre ar trebui să introducă sisteme de taxe și impozite asupra instituțiilor financiare pentru a asigura o repartizare echitabilă a sarcinilor și pentru a stabili stimulente în vederea limitării riscului sistemic. Astfel de taxe sau impozite ar trebui să fie parte a unui cadru de soluționare credibil”.*
- (5) Criza financiară și economică a creat riscuri reale și grave la adresa stabilității **sistemului financiar și a funcționării** pieței interne. Reinstaurarea și menținerea unui sistem financiar stabil și fiabil reprezintă o condiție esențială pentru păstrarea încrederii și coerenței în cadrul pieței interne și implicit pentru păstrarea și îmbunătățirea condițiilor necesare pentru crearea unei piețe interne funcționale și complet integrate în domeniul serviciilor financiare. Mai mult, piețele financiare mai dezvoltate și integrate oferă mai multe oportunități de finanțare și diversificare a riscurilor și contribuie astfel la îmbunătățirea capacității economiilor de a absorbi șocurile.
- (6) **Uniunea** a atins limitele acțiunilor care pot fi întreprinse pe baza statutului actual al comitetelor autorităților europene de supraveghere ■ **Uniunea** nu poate rămâne în situația actuală, caracterizată de absența unui mecanism care să garanteze că autoritățile naționale de supraveghere iau cele mai bune decizii posibile în materie de supraveghere în cazul instituțiilor transfrontaliere, de o colaborare și de schimburi de informații insuficiente între autoritățile naționale de supraveghere, de acorduri complicate încheiate de autoritățile naționale pentru a desfășura acțiuni comune în vederea respectării multitudinii de cerințe în materie de reglementare și supraveghere, precum și de faptul că soluțiile naționale sunt de cele mai multe ori singura opțiune fezabilă pentru a rezolva probleme la scară europeană și că există interpretări diferite ale aceluiași text juridic. Sistemul european de supraveghere **financiară (SESF)** ar trebui să fie conceput în așa fel încât să corecteze aceste deficiențe și să ofere un sistem conform cu obiectivul unei piețe financiare a **Uniunii** pentru servicii financiare care să fie stabilă și unică și care să conecteze autoritățile naționale de supraveghere în cadrul unei rețele ■ puternice **la nivelul Uniunii.**

Miercuri, 7 iulie 2010

- (7) **SESF** ar trebui să fie o rețea **integrată** de autorități de supraveghere naționale și **la nivelul Uniunii**, supravegherea cotidiană a instituțiilor financiare fiind lăsată în seama instituțiilor la nivel național. **O Autoritate europeană de supraveghere (Autoritatea) ar trebui să aibă un rol principal în colegiile autorităților de supraveghere a instituțiilor financiare transfrontaliere și ar trebui definite norme clare de supraveghere pentru acestea. Autoritatea ar trebui să acorde o atenție specială instituțiilor financiare care pot prezenta un risc sistemic, întrucât eșecul acestora ar putea pune în pericol stabilitatea sistemului financiar al Uniunii, în cazul în care o autoritate națională nu și-a exercitat competențele.** Ar trebui, de asemenea, realizată o mai mare armonizare și o aplicare coerentă a normelor aplicabile instituțiilor financiare și piețelor pe întreg teritoriul Uniunii. **Pe lângă Autoritate, ar trebui instituite o Autoritate europeană de supraveghere (asigurări și pensii ocupaționale) și o Autoritate europeană de supraveghere (valori mobiliare și piețe), precum și o Autoritate europeană de supraveghere (Comitetul comun). CERS ar trebui să facă parte din SESF.**
- (8) **Autoritatea europeană** de supraveghere ar trebui să înlocuiască Comitetul european al inspectorilor bancari instituit prin Decizia 2009/78/CE a Comisiei⁽¹²⁾, Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale instituit prin Decizia 2009/79/CE a Comisiei⁽¹³⁾ și Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, instituit prin Decizia 2009/77/CE a Comisiei⁽¹⁴⁾ și să preia toate sarcinile și competențele respectivelor comitete, **inclusiv continuarea, după caz, a activității și a proiectelor în curs.** Sfera de activitate a fiecărei autorități ar trebui să fie clar definită. Atunci când acest lucru îi este impus de considerente instituționale sau de responsabilitățile stabilite prin **Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)**, Comisia ar trebui, de asemenea, să ia parte la rețeaua activităților de supraveghere.
- (9) Autoritatea **■** ar trebui să acționeze pentru a îmbunătăți funcționarea pieței interne, în special prin garantarea unui nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere care să țină seama de interesele variate ale tuturor statelor membre **și de caracterul diferit al instituțiilor financiare. Autoritatea ar trebui să protejeze valori publice precum stabilitatea sistemului financiar, transparența piețelor și a produselor financiare și protecția deponenților și a investitorilor. De asemenea, Autoritatea ar trebui să prevină arbitrajul de reglementare, să garanteze condiții de concurență egale și să consolideze** coordonarea internațională în domeniul supravegherii, în beneficiul întregii economii, inclusiv al instituțiilor financiare și al altor părți interesate, al consumatorilor și al angajaților. **Printre atribuțiile sale ar trebui să se afle, de asemenea, promovarea convergenței în materie de supraveghere și consilierea instituțiilor UE în domeniul reglementării și supravegherii bancare, reglementării și supravegherii plăților și banilor electronici, precum și în ceea ce privește chestiuni conexe legate de guvernarea corporativă, auditul și raportarea financiară. Autorității ar trebui să i se confere și o responsabilitate de supraveghere generală a produselor/tipurilor de tranzacții financiare existente și a celor noi.**
- (9a) **Autoritatea ar trebui să țină cont în mod adecvat de impactul activităților sale asupra concurenței și inovării pe piața internă, asupra competitivității Uniunii la nivel mondial, asupra incluziunii financiare și asupra noii strategii a Uniunii pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică.**
- (9b) **Pentru a-și realiza obiectivele, Autoritatea ar trebui să aibă personalitate juridică și să beneficieze de autonomie administrativă și financiară. Autorității ar trebui să i se confere „competențe de a aborda problema respectării legislației, în special cea legată de riscurile sistemice și transfrontaliere” (Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară).**
- (9c) **Instituțiile internaționale [FMI, Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) și Banca pentru Reglementări Internaționale] au definit riscul sistemic ca „un risc de perturbare a serviciilor financiare care este (i) cauzat de o disfuncționalitate a întregului sistem financiar sau a unor părți ale acestuia și (ii) poate să genereze consecințe negative grave asupra economiei reale. Toate tipurile de intermediari, piețe și infrastructuri financiare pot fi importante din punct de vedere sistemic într-o anumită măsură.”**

⁽¹²⁾ JO L 25, 29.1.2009, p. 23.

⁽¹³⁾ JO L 25, 29.1.2009, p. 28.

⁽¹⁴⁾ JO L 25 29.1.2009, p. 18.

Miercuri, 7 iulie 2010

- (9d) *Potrivit instituțiilor menționate, noțiunea de risc transfrontalier include toate riscurile cauzate de dezechilibre economice sau disfuncționalități financiare pe întreg teritoriul Uniunii Europene sau în anumite regiuni ale acesteia, care pot avea consecințe negative semnificative asupra tranzacțiilor dintre agenții economici din două sau mai multe state membre, asupra funcționării pieței interne sau asupra finanțelor publice ale Uniunii sau ale oricărui stat membru.*
- (10) Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit în hotărârea sa din 2 mai 2006, în cauza C-217/04 (Regatul Unit/Parlamentul European și Consiliul), că: „**nimic din formularea articolului 95 din Tratatul CE [actualul articol 114 din TFUE] nu implică faptul că destinatarii măsurilor adoptate de legiuitorul comunitar pot fi doar statele membre individuale. Legiuitorul poate considera necesară instituirea unui organism comunitar care să aibă responsabilitatea de a contribui la punerea în aplicare a unui proces de armonizare în cazurile în care, pentru a facilita punerea în practică și aplicarea uniformă a actelor bazate pe acea dispoziție, pare a fi oportună adoptarea de măsuri de sprijin și de măsuri-cadru fără caracter obligatoriu**”. Misiunea și sarcinile Autorității – sprijinirea autorităților naționale de supraveghere competente în procesul de interpretare și aplicare consecventă a normelor Uniunii și participarea la stabilitatea financiară necesară pentru integrarea financiară – sunt strâns legate de obiectivele acquis-ului Uniunii în ceea ce privește piața internă a serviciilor financiare. Prin urmare, Autoritatea ar trebui instituită în temeiul **articolului 114 din TFUE**.
- (11) Actele cu putere de lege care stabilesc sarcinile autorităților competente din statele membre, inclusiv cooperarea între acestea și cooperarea cu Comisia, sunt următoarele: Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁵⁾, Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ⁽¹⁶⁾ și Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor ⁽¹⁷⁾.
- (12) Legislația ■ în vigoare a Uniunii care reglementează domeniul acoperit de prezentul regulament include, de asemenea, Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar ⁽¹⁸⁾, **Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri** ⁽¹⁹⁾, **Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică** ⁽²⁰⁾ și **părțile aplicabile din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului** ⁽²¹⁾, din Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum ⁽²²⁾ și din **Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne** ⁽²³⁾.
- (13) Este necesar ca Autoritatea să promoveze o abordare consecventă în domeniul garantării depozitelor, pentru a asigura condiții egale de concurență și un tratament echitabil al deponenților pe întreg teritoriul Uniunii. Dat fiind că sistemele de garantare a depozitelor sunt supuse mai degrabă controlului în statele membre decât supravegherii prudențiale, este oportun ca Autoritatea să-și poată exercita competențele conferite în temeiul prezentului regulament în ceea ce privește atât sistemul de garantare a depozitelor, cât și operatorul acestuia. **Rolul Autorității ar trebui revizuit după ce va fi înființat un fond european de garantare a depozitelor.**

⁽¹⁵⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽¹⁶⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

⁽¹⁷⁾ JO L 135, 31.5.1994, p. 5.

⁽¹⁸⁾ JO L 35, 11.2.2003, p. 1.

⁽¹⁹⁾ JO L 345, 8.12.2006, p. 1.

⁽²⁰⁾ JO L 267, 10.10.2009, p. 7.

⁽²¹⁾ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁽²²⁾ JO L 271, 9.10.2002, p. 16.

⁽²³⁾ JO L 319, 5.12.2007, p. 1.

Miercuri, 7 iulie 2010

- (14) Este necesar să se introducă un instrument eficient pentru elaborarea de standarde tehnice armonizate **de reglementare** în ceea ce privește serviciile financiare pentru a garanta, și printr-o reglementare unică, condiții egale de concurență și un nivel adecvat de protecție a deponenților, investitorilor și consumatorilor din întreaga **Uniune**. Ar fi util și oportun ca Autoritatea, în calitate de organism cu înaltă specializare, să aibă sarcina de a elabora, în domeniile definite de legislația **Uniunii**, proiecte de standarde tehnice **de reglementare** care nu presupun opțiuni de politică. **Comisia ar trebui să aprobe respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru ca acestea să producă efecte juridice obligatorii.**
- (15) **Proiectele de standarde tehnice de reglementare ar trebui să fie modificate doar în situații foarte limitate și extraordinare, având în vedere că Autoritatea cunoaște îndeaproape activitatea zilnică a piețelor financiare. Ele ar suferi modificări dacă, de exemplu, proiectele de standarde tehnice ar fi incompatibile cu dreptul Uniunii, nu ar respecta principiul proporționalității sau ar contraveni principiilor fundamentale ale pieței interne a serviciilor financiare reflectate în acquis-ul Uniunii privind serviciile financiare. Comisia nu ar trebui să modifice conținutul standardelor tehnice întocmite de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea. Pentru a asigura adoptarea rapidă și fără probleme a respectivelor standarde, Comisia ar trebui să respecte un termen-limită pentru a lua decizia cu privire la aprobarea acestora.**
- (15a) **Comisia ar trebui să fie împuternicită, de asemenea, să pună în aplicare acte obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii, în conformitate cu articolul 291 din TFUE. Standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare ar trebui să țină cont de principiul proporționalității, adică cerințele menționate în aceste standarde ar trebui să fie proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității instituțiilor financiare în cauză.**
- (16) În domeniile neacoperite de standardele tehnice **de reglementare**, Autoritatea ar trebui să aibă dreptul de a emite orientări și recomandări ■ cu privire la aplicarea legislației **Uniunii**. Pentru a asigura transparența și a încuraja respectarea legislației de către autoritățile naționale de supraveghere prin intermediul respectivelor orientări și recomandări, autoritățile naționale ar trebui să fie obligate să **publice motivele pentru** care nu urmează aceste orientări și recomandări **cu scopul de a asigura o transparență deplină în raport cu participanții de pe piață.**
- (17) Garantarea aplicării corecte și integrale a legislației **Uniunii** este o condiție esențială pentru integritatea, **transparența**, eficiența și buna funcționare a piețelor financiare, pentru stabilitatea sistemului financiar și pentru existența unor condiții neutre de concurență pentru instituțiile financiare din **Uniune**. Prin urmare, ar trebui instituit un mecanism prin care Autoritatea să soluționeze cazurile de **neaplicare sau de aplicare incorectă, care constituie o încălcare a legislației Uniunii**. Acest mecanism ar trebui să se aplice în domeniile în care legislația **Uniunii** definește obligații clare și necondiționate.
- (18) Pentru a permite un răspuns proporțional în cazurile de aplicare incorectă sau insuficientă a legislației **Uniunii**, ar trebui să se aplice un mecanism în trei etape. La primul nivel, Autoritatea ar trebui să aibă dreptul de a ancheta aplicarea care se presupune a fi incorectă sau insuficientă a cerințelor legislației **Uniunii** de către autoritățile naționale în ceea ce privește exercițiul de supraveghere realizat de acestea, anchetă urmată de o recomandare. **Atunci când autoritatea națională competentă nu dă curs recomandării, Comisia ar trebui să fie împuternicită să emită un aviz formal ținând seama de recomandarea Autorității, prin care să solicite autorității competente să ia măsurile necesare pentru a asigura conformitatea cu legislația Uniunii.**
- (19) Atunci când autoritatea națională nu dă curs recomandării **într-un termen stabilit de Autoritate**, Autoritatea ar trebui să **emită fără întârziere** o decizie adresată autorității naționale de supraveghere în cauză pentru a garanta respectarea dreptului **Uniunii**, producând efecte juridice directe care pot fi invocate în fața instanțelor și autorităților naționale și care trebuie respectate în temeiul **articolului 258 din TFUE**.
- (20) Pentru a pune capăt situațiilor excepționale de lipsă persistentă de acțiune din partea autorității competente vizate, Autoritatea ar trebui să aibă dreptul, în ultimă instanță, să adopte decizii adresate unei anumite instituții financiare. Acest drept ar trebui să se limiteze la circumstanțe excepționale în care o autoritate competentă nu respectă **avizul formal** care îi **este adresat** și în care legislația **Uniunii** este direct aplicabilă instituțiilor financiare în temeiul regulamentelor UE în vigoare sau viitoare. **În această privință, Parlamentul European și Consiliul așteaptă cu interes realizarea programului Comisiei pentru 2010, în special în ceea ce privește propunerea de reformare a Directivei privind cerințele de capital.**

Miercuri, 7 iulie 2010

- (21) Amenințările grave la adresa bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau a stabilității sistemului financiar din **Uniunea Europeană** necesită o reacție rapidă și concertată la **nivelul Uniunii**. Prin urmare, Autoritatea ar trebui să poată impune autorităților naționale de supraveghere să ia măsuri specifice pentru a remedia o situație de urgență. **Având în vedere sensibilitatea acestui aspect, competența de a stabili existența unei situații de urgență ar trebui să fie conferită Comisiei la inițiativa acesteia sau la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a CERS sau a Autorității. Atunci când Parlamentul European, Consiliul, CERS sau Autoritatea europeană de supraveghere (AES) consideră că este posibilă apariția unei situații de urgență, acestea ar trebui să contacteze Comisia. În cadrul acestui proces, protecția confidențialității este deosebit de importantă. În cazul în care stabilește existența unei situații de urgență, Comisia ar trebui să informeze Parlamentul European și Consiliul.**
- (22) Pentru a asigura supravegherea eficientă și eficace, precum și o reprezentare echilibrată a punctelor de vedere ale autorităților competente din diferite state membre, Autoritatea ar trebui să aibă competența de a soluționa dezacordurile dintre aceste autorități competente, decizia sa având caracter obligatoriu, inclusiv în ceea ce privește colegiile autorităților de supraveghere. Ar trebui prevăzută o fază de conciliere, în cursul căreia autoritățile competente pot ajunge la un acord. **Atunci când nu se ajunge la un acord, Autoritatea ar trebui să solicite autorităților competente vizate să ia măsuri specifice sau să se abțină de la a lua măsuri pentru a soluționa chestiunea și pentru a asigura respectarea legislației UE, cu efecte obligatorii pentru autoritățile competente vizate. În cazul în care legislația relevantă a UE oferă competențe discreționare autorităților competente ale statelor membre, deciziile adoptate de AES nu pot înlocui exercitarea competențelor discreționare în cauză în conformitate cu legislația Uniunii. În cazul lipsei de acțiune din partea autorităților naționale de supraveghere implicate, Autoritatea ar trebui să fie abilitată să adopte, ca ultimă soluție, decizii adresate direct instituțiilor financiare în domeniile din legislația Uniunii direct aplicabile acestora.**
- (22a) **Criza a demonstrat că simpla cooperare dintre autoritățile naționale a căror jurisdicție se oprește la frontiera națională este în mod clar nepotrivită pentru supravegherea instituțiilor financiare care desfășoară activități transfrontaliere.**
- (22b) **Mai mult, „mecanismele actuale, care combină drepturi de desfășurare a activității în altă țară, supravegherea din țara de origine și asigurarea depozitelor la nivel exclusiv național, nu constituie o bază solidă pentru reglementarea și supravegherea viitoare a băncilor europene transfrontaliere care oferă servicii cu amănuntul”(Raportul Turner).**
- (22c) **Conform concluziilor Raportului Turner, „mecanismele mai solide necesită fie existența unor competențe consolidate la nivel național, ceea ce presupune o piață unică mai puțin deschisă, fie un nivel mai mare de integrare europeană”. Soluția națională implică dreptul țării-gazdă de a obliga instituțiile străine să își desfășoare activitatea numai prin intermediul filialelor, și nu prin intermediul sucursalelor, precum și dreptul de a supraveghea capitalul și lichiditățile băncilor care operează în țara respectivă, fapt care ar avea ca rezultat un nivel mai mare de protecționism. Soluția europeană impune consolidarea statutului Autorității în cadrul Colegiului autorităților de supraveghere și o supraveghere mai strictă a instituțiilor financiare care prezintă un risc sistemic.**
- (23) Colegiile autorităților de supraveghere joacă un rol important în supravegherea eficientă, efectivă și consecventă a instituțiilor financiare care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier. Autoritatea ar trebui să aibă **un rol principal și** drepturi depline de participare la colegiile autorităților de supraveghere pentru a raționaliza funcționarea colegiilor și schimbul de informații din cadrul acestora și pentru a favoriza convergența și consecvența între colegii în ceea ce privește aplicarea legislației Uniunii. **După cum relevă Raportul Larosière, „denaturarea concurenței și arbitrajul de reglementare generat de practici de supraveghere diferite trebuie evitate, deoarece au potențialul de a submina stabilitatea financiară, printre altele prin încurajarea orientării activității financiare către țări cu supraveghere laxă. Sistemul de supraveghere trebuie să fie perceput ca fiind echitabil și echilibrat.”**
- (23a) **Autoritatea și autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să consolideze supravegherea instituțiilor financiare care îndeplinesc criteriile privind riscurile sistemice, întrucât eșecul acestora ar putea să pună în pericol stabilitatea sistemului financiar al Uniunii și să prejudicieze economia reală.**

Miercuri, 7 iulie 2010

- (23b) *Riscul sistemic ar trebui identificat luând în considerare standardele internaționale, în special cele stabilite de CSF, FMI, Asociația Internațională a Autorităților de Supraveghere în Asigurări (IAIS) și G-20. Interconectarea, posibilitatea de substituire și alegerea momentului oportun sunt criteriile utilizate cel mai frecvent pentru identificarea unui risc sistemic.*
- (23c) *Ar trebui elaborat un cadru de acțiune pentru instituțiile în dificultate, pentru a le stabili sau a le lichida, deoarece „s-a demonstrat în mod clar că o criză bancară implică riscuri mari atât pentru guverne, cât și pentru societate în general, întrucât o astfel de situație ar putea pune în pericol stabilitatea financiară și economia reală” (Raportul de Larosière). Comisia ar trebui să facă propuneri adecvate pentru instituirea unui nou cadru de gestionare a crizelor financiare. Printre elementele-cheie ale gestionării crizelor se numără o serie de norme comune și mijloace comune pentru soluționarea aspectelor financiare (execuție și finanțare pentru soluționarea crizelor la instituțiile mari, transfrontaliere și/sau interconectate).*
- (23d) *Ar trebui înființat un Fond european de garantare a depozitelor pentru a asigura responsabilitatea comună a instituțiilor financiare transfrontaliere, a proteja interesele deponenților din Uniune și a reduce costul suportat de contribuabili în urma unei crize financiare sistemice. Un fond la nivelul UE pare să fie mijlocul cel mai eficient de protejare a intereselor deponenților și cea mai bună apărare împotriva denaturării concurenței. Este evident însă că abordările UE sunt inevitabil mai complexe și că unele state membre au început deja să elaboreze sau chiar să aplice astfel de sisteme. Prin urmare, Autoritatea ar trebui să asigure cel puțin armonizarea celor mai importante caracteristici ale sistemelor naționale. Autoritatea ar trebui să poată asigura, de asemenea, că instituțiile financiare sunt obligate să contribuie la un singur sistem.*
- (23e) *Fondul european de stabilitate bancară ar trebui să finanțeze lichidarea corespunzătoare sau intervențiile de salvare a instituțiilor financiare aflate în dificultate, în cazul în care acestea ar putea amenința stabilitatea financiară a pieței financiare interne a Uniunii. Fondul ar trebui finanțat prin intermediul unor contribuții adecvate din partea sectorului financiar. Contribuțiile către Fond ar trebui să le înlocuiască pe cele făcute către fondurile naționale cu caracter similar.*
- (24) Delegarea de sarcini și responsabilități poate fi un instrument util în funcționarea rețelei autorităților de supraveghere în vederea reducerii suprapunerii sarcinilor de supraveghere, favorizării cooperării și prin aceasta a raționalizării procesului de supraveghere, precum și a reducerii sarcinilor impuse instituțiilor financiare, **în special pentru instituțiile financiare care nu au o dimensiune europeană.** Prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să ofere un temei juridic clar pentru această delegare. Delegarea sarcinilor înseamnă efectuarea acestora de către o altă autoritate de supraveghere în locul autorității responsabile, în timp ce responsabilitatea deciziilor în materie de supraveghere îi revine în continuare autorității care delegă sarcinile. Prin delegarea responsabilităților, o autoritate națională de supraveghere delegată ar trebui să poată decide într-o chestiune de supraveghere în **numele Autorității sau al** unei alte autorități naționale de supraveghere. Delegațiile ar trebui să respecte principiul conform căruia se alocă o competență de supraveghere unei autorități de supraveghere care are competența necesară de a întreprinde o acțiune în privința chestiunii aflate în discuție. Se poate avea în vedere o realocare a responsabilităților, de exemplu, din motive legate de economiile de scară sau de gamă, de coerența la nivelul supravegherii unui grup, precum și de utilizarea optimă a competențelor tehnice existente printre autoritățile naționale de supraveghere. Legislația **Uniunii** din acest domeniu poate oferi mai multe precizări cu privire la principiile realocării responsabilităților printr-un acord. Autoritatea ar trebui să faciliteze **și să monitorizeze** acordurile privind delegarea sarcinilor convenite între autoritățile naționale de supraveghere prin toate modalitățile adecvate. Ea ar trebui să fie informată în prealabil cu privire la acordurile privind delegările care urmează a fi încheiate, pentru a putea emite un aviz dacă este necesar. Autoritatea ar trebui să centralizeze publicarea unor astfel de acorduri pentru a garanta că tuturor părților implicate li se facilitează accesul la informații oportune și transparente cu privire la acorduri. **Autoritatea ar trebui să identifice și să difuzeze cele mai bune practici privind delegarea și acordurile de delegare.**
- (25) Autoritatea ar trebui să promoveze în mod activ convergența în materie de supraveghere pe teritoriul **Uniunii Europene** cu scopul de a institui o cultură comună a supravegherii.

Miercuri, 7 iulie 2010

- (26) Evaluările inter pares constituie un instrument rentabil și eficient în vederea favorizării consecvenței în cadrul rețelei supraveghetorilor financiari. Prin urmare, Autoritatea ar trebui să elaboreze cadrul metodologic pentru aceste evaluări și să le organizeze în mod regulat. Evaluările ar trebui să se concentreze nu numai asupra convergenței dintre practicile în materie de supraveghere, ci și asupra capacității supraveghetorilor de a ajunge la rezultate de înaltă calitate în acest domeniu, precum și asupra independenței autorităților competente. **Rezultatele evaluărilor inter pares ar trebui date publicității, iar cele mai bune practici ar trebui identificate și date, de asemenea, publicității.**
- (27) Autoritatea ar trebui să promoveze în mod activ elaborarea unei reacții coordonate la **nivelul Uniunii** în materie de supraveghere, în special **pentru a asigura** buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea sistemului financiar din **Uniunea Europeană**. Pe lângă dreptul său de a lua măsuri în situații de urgență, Autorității ar trebui, prin urmare, să i se încredințeze o funcție de coordonare generală în cadrul **SESF**. Buna circulație a tuturor informațiilor pertinente între autoritățile competente ar trebui să ocupe un loc important în cadrul acțiunilor Autorității.
- (28) Pentru a proteja stabilitatea financiară este necesară identificarea din timp a tendințelor, a riscurilor potențiale și a punctelor vulnerabile aferente nivelului microprudențial, într-un context transfrontalier și transsectorial. Autoritatea ar trebui să monitorizeze și să evalueze aceste evoluții în domeniul său de competență și, dacă este necesar, să informeze Parlamentul European, Consiliul, Comisia, celelalte autorități europene de supraveghere și **CERS** în mod regulat sau, dacă este necesar, ad hoc. Autoritatea ar trebui de asemenea să **inițieze și** să coordoneze exercițiile de simulare a crizelor la **nivelul Uniunii** pentru a evalua rezistența instituțiilor financiare în cazul evoluțiilor negative ale pieței, garantând aplicarea unei metodologii a acestor exerciții cât mai consecvente la nivel național. **Pentru a-și exercita funcțiile în mod corespunzător, Autoritatea ar trebui să efectueze analize economice ale piețelor și ale impactului evoluțiilor potențiale ale acestora.**
- (29) Având în vedere globalizarea serviciilor financiare și importanța sporită a standardelor internaționale, Autoritatea ar trebui să **reprezinte Uniunea Europeană în cadrul dialogului și al cooperării** cu autorități de supraveghere din **țări terțe**.
- (30) Autoritatea ar trebui să servească drept un organism independent care să ofere consiliere, în domeniul său de competență, Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Ea ar trebui să poată emite un aviz cu privire la evaluarea prudențială a fuziunilor și achizițiilor în temeiul Directivei 2006/48/CE **■**.
- (31) Pentru a-și îndeplini eficient sarcinile, Autoritatea ar trebui să aibă dreptul să solicite toate informațiile necesare **cu privire la supravegherea prudențială**. Pentru a se evita suprapunerea obligațiilor de raportare ale instituțiilor financiare, aceste informații ar trebui în mod normal să fie transmise de autoritățile naționale de supraveghere care sunt cele mai apropiate de piețele și instituțiile financiare, **precum și să țină seama de statisticile deja existente**. Autoritatea ar trebui însă, **în ultimă instanță, să poată adresa în mod direct o solicitare de informații bine întemeiată și motivată instituțiilor** financiare **■** atunci când o autoritate națională competentă nu furnizează sau nu poate furniza respectivele informații în mod prompt. Autoritățile statelor membre ar trebui să fie obligate să sprijine Autoritatea pentru ca acestor cereri directe să li se dea curs. **În acest context este esențial să se lucreze pe baza unor formate de raportare comune.**
- (31a) **Măsurile de colectare a informațiilor nu ar trebui să aducă atingere cadrului juridic al Sistemului Statistic European (SSE) și al Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) în domeniul statistic. Prezentul regulament nu ar trebui, prin urmare, să aducă atingere Regulamentului (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene ⁽²⁴⁾ și Regulamentului (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană ⁽²⁵⁾.**

⁽²⁴⁾ JO L 87, 31.3.2009, p. 164.

⁽²⁵⁾ JO L 318, 27.11.1998, p. 8.

Miercuri, 7 iulie 2010

- (32) Colaborarea strânsă între Autoritate și **CERS** este esențială pentru o funcționare pe deplin eficientă a acestuia din urmă și pentru a garanta că avertismentelor și recomandărilor sale li se dă curs. Autoritatea și **CERS** ar trebui să **facă schimb de** orice informații pertinente. Datele aferente întreprinderilor individuale ar trebui furnizate în urma unei cereri motivate. Autoritatea ar trebui să dea curs **în mod adecvat** avertismentelor sau recomandărilor pe care **CERS** i le adresează sau le adresează unei autorități naționale de supraveghere.
- (33) **■** Autoritatea ar trebui să consulte părțile interesate cu privire la standarde **de reglementare**, orientări și recomandări și să le ofere acestora o posibilitate rezonabilă de a formula observații cu privire la măsurile propuse. **Înainte de adoptarea proiectelor de standarde de reglementare, orientări și recomandări, Autoritatea ar trebui să realizeze un studiu de impact.** Din motive de eficiență, ar trebui înființat în acest scop un Grup al părților interesate din domeniul bancar, care să reprezinte în proporții egale instituțiile **■** de credit și de investiții **din Uniune (reprezentând diversele modele și dimensiuni ale instituțiilor și întreprinderilor financiare**, inclusiv, după caz, investitori instituționali și alte instituții financiare care folosesc servicii financiare), **IMM-urile, sindicatele, mediul academic**, precum și consumatorii sau alți utilizatori cu amănuntul ai serviciilor bancare. Grupul părților interesate din domeniul bancar ar trebui să funcționeze în mod activ ca o interfață cu alte grupuri de utilizatori din domeniul serviciilor financiare înființate de către Comisie sau de legislația **Uniunii**.
- (33a) **Organizațiile fără scop lucrativ sunt marginalizate în dezbaterile privind viitorul serviciilor financiare și în procesul decizional aferent, spre deosebire de reprezentanții sectorului, bine finanțați și cu relații adecvate. Acest dezavantaj ar trebui compensat prin finanțarea adecvată a reprezentanților acestora în cadrul Grupului părților interesate din domeniul bancar.**
- (34) Statele membre au o responsabilitate centrală în **asigurarea gestionării coordonate a crizelor, precum și** în procesul de menținere a stabilității financiare în **situații de criză**, în special în ceea ce privește stabilizarea și redresarea instituțiilor financiare vulnerabile. **Acțiunile acestora ar trebui strâns coordonate cu cadrul și principiile uniunii economice și monetare.** Măsurile luate de Autoritate în situații de urgență sau de dezacorduri, care afectează stabilitatea unei instituții financiare nu ar trebui să afecteze responsabilitățile fiscale ale statelor membre. Ar trebui înființat un mecanism prin care statele membre pot să invoce această măsură de salvagardare și să înainteze în ultimă instanță cazul Consiliului în vederea obținerii unei decizii. Este oportun să i se confere Consiliului un rol în acest caz, date fiind responsabilitățile specifice ale statelor membre în acest sens.
- (34a) **În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a regulamentului de instituire a unui astfel de mecanism, Comisia ar trebui să prevadă, la nivelul Uniunii, pe baza experienței dobândite, orientări clare și adecvate privind momentul în care statele membre pot activa măsura de salvagardare. Utilizarea de către statele membre a măsurii de salvagardare ar trebui evaluată pe baza orientărilor respective.**
- (34b) **Fără a aduce atingere responsabilităților specifice ale statelor membre în situații de criză, în cazul în care un stat membru decide să invoce măsura de salvagardare, Parlamentul European ar trebui informat în același timp cu Autoritatea, Consiliul și Comisia. În plus, statul membru ar trebui să explice motivele pentru care invocă măsura de salvagardare. În cooperare cu Comisia, Autoritatea ar trebui să stabilească măsurile ulterioare care trebuie luate.**
- (35) În procedurile sale de luare a deciziilor, Autoritatea ar trebui să respecte normele comunitare și principiile generale cu privire la procesul echitabil și transparența. Dreptul destinatarilor deciziilor Autorității de a fi auziți ar trebui să fie pe deplin respectat. Actele Autorității fac parte integrantă din legislația **Uniunii**.

Miercuri, 7 iulie 2010

- (36) Un consiliu de supraveghere compus din directorii autorităților competente relevante din fiecare stat membru și condus de președintele Autorității ar trebui să fie principalul organ decizional al Autorității. Reprezentanți ai Comisiei, ai **CERS**, ai Băncii Centrale Europene, ai **Autorității europene de supraveghere (asigurări și pensii) și ai Autorității europene de supraveghere (valori mobiliare și piețe)** ar trebui să participe în calitate de observatori. Membrii consiliului de supraveghere ar trebui să acționeze independent și doar în interesul **Uniunii**. În cazul actelor generale, inclusiv al celor legate de adoptarea de standarde tehnice **de reglementare**, orientări și recomandări, precum și de chestiuni bugetare, **ar fi** oportun să se aplice regulile privind majoritatea calificată prevăzute **la articolul 16 din TFUE**, în timp ce celelalte decizii ar trebui luate cu majoritatea simplă a membrilor. Cazurile referitoare la soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere ar trebui examinate de un grup restrâns.
- (36a) *Ca regulă generală, consiliul de supraveghere ar trebui să ia decizii cu majoritate simplă conform principiului „un om, un vot”. Cu toate acestea, în cazul actelor legate de adoptarea de standarde tehnice, orientări și recomandări, precum și de chestiuni bugetare, este oportun să se aplice regulile privind majoritatea calificată prevăzute în Tratatul privind Uniunea Europeană, în TFUE și în Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la acestea. Cazurile referitoare la soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere ar trebui examinate de un grup restrâns, obiectiv, compus din membri care nu sunt reprezentanți ai autorităților competente ce sunt părți la dezacord și nici nu au vreun interes în conflict și nici legături directe cu autoritățile competente în cauză. Componenta grupului ar trebui să fie echilibrată în mod corespunzător. Orice decizie a grupului ar trebui aprobată de consiliul de supraveghere cu majoritatea simplă a membrilor, în conformitate cu principiul potrivit căruia fiecare membru dispune de un vot. Cu toate acestea, în ceea ce privește deciziile luate de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, decizia propusă de grup ar putea fi respinsă de către un număr de membri ale căror voturi constituie o minoritate de blocare, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE.*
- (37) Un consiliu de administrație compus din președintele Autorității, reprezentanți ai autorităților naționale de supraveghere și ai Comisiei ar trebui să se asigure că Autoritatea își îndeplinește misiunea și sarcinile care îi revin. Consiliului de administrație ar trebui să i se confere puterea necesară, printre altele, de a propune programul de lucru anual și multianual, de a exercita anumite competențe bugetare, de a adopta planul de politică al Autorității în materie de personal, de a adopta unele dispoziții speciale cu privire la dreptul de a avea acces la documente și de a adopta raportul anual.
- (38) Un președinte cu normă întreagă, ales de **Parlamentul European în urma unui concurs deschis organizat de Comisie și după întocmirea unei liste cu finaliști de către Comisie**, ar trebui să reprezinte Autoritatea. Gestionarea Autorității ar trebui încredințată unui director executiv, care ar trebui să aibă dreptul de a participa la întrunirile consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație fără drept de vot.
- (39) Pentru a garanta consecvența transsectorială în ceea ce privește activitățile autorităților europene de supraveghere, aceste autorități ar trebui să își coordoneze strâns activitățile **prin intermediul autorităților europene de supraveghere (Comitetul comun) (denumit în continuare „Comitetul comun”)** și să ajungă la poziții comune atunci când este necesar. Comitetul comun **ar trebui să coordoneze funcțiile celor trei autorități europene de supraveghere cu privire la conglomeratele financiare**. Atunci când este necesar, actele care sunt acoperite și de domeniul de competență al Autorității europene **de supraveghere** (asigurări și pensii ocupaționale) sau al Autorității europene **de supraveghere** (valori mobiliare și piețe) ar trebui adoptate în paralel de autoritatea europeană de supraveghere în cauză. **Comitetul comun ar trebui prezidat prin rotație pe durata unui mandat de 12 luni de președinții celor trei autorități europene de supraveghere. Președintele Comitetului comun trebuie să fie și vicepreședinte al CERS. Comitetul comun ar trebui să aibă un secretariat permanent, al cărui personal să fie detașat de la cele trei autorități europene de supraveghere, pentru a permite schimburile de informații pe cale informală și dezvoltarea unei culturi metodologice comune în cadrul celor trei autorități europene de supraveghere.**

Miercuri, 7 iulie 2010

- (40) Este necesară garantarea faptului că părțile afectate de deciziile adoptate de Autoritate pot întreprinde măsurile corective necesare. Pentru a proteja eficient drepturile părților și din motive de economie procedurală, pentru domeniile în care Autoritatea are dreptul de a lua decizii, părțile ar trebui să aibă dreptul de a contesta aceste decizii în fața unei comisii de apel. Din motive de eficiență și consecvență, comisia de apel ar trebui să fie un organism comun celor trei autorități europene de supraveghere, independent de structurile administrative și de reglementare ale acestora. Decizia comisiei de apel trebuie să poată fi atacată în fața Tribunalului de Primă Instanță și a Curții de Justiție a Comunităților Europene.
- (41) Pentru ca Autoritatea să fie pe deplin autonomă și independentă, ar trebui să i se acorde un buget autonom cu venituri provenind în special din contribuții obligatorii din partea autorităților naționale de supraveghere și din bugetul general al Uniunii Europene. **Finanțarea Autorității de către Uniune face obiectul unui acord încheiat de autoritatea bugetară în conformitate cu punctul 47 din Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară** ⁽²⁶⁾ (AI). Ar trebui să se aplice procedura bugetară a Uniunii. Auditarea conturilor ar trebui efectuată de Curtea de Conturi. **Bugetul global ar trebui să facă obiectul procedurii de descărcare de gestiune.**
- (42) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽²⁷⁾ ar trebui să se aplice Autorității. Autoritatea ar trebui să adere, de asemenea, la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽²⁸⁾.
- (43) Pentru a garanta condiții deschise și transparente de angajare și tratamentul echitabil al personalului, personalului Autorității ar trebui să i se aplice Statutul funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene ⁽²⁹⁾.
- (44) Este esențială protejarea secretelor de afaceri și a altor informații confidențiale. ■ Confidențialitatea informațiilor **puse la dispoziția Autorității și** care fac obiectul schimbului în rețea **ar trebui să facă obiectul unor norme de confidențialitate riguroase și eficiente.**
- (45) Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este reglementată prin Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽³⁰⁾ și prin Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽³¹⁾, care se aplică pe deplin prelucrării datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament.
- (46) Pentru a asigura funcționarea transparentă a Autorității, Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽³²⁾ ar trebui să se aplice Autorității.
- (47) Țările care nu sunt membre ale Uniunii Europene ar trebui să poată participa la activitățile Autorității în conformitate cu acordurile corespunzătoare care urmează să fie încheiate de către Uniune.

⁽²⁶⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁷⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

⁽²⁸⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

⁽²⁹⁾ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

⁽³⁰⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽³¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³²⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

Miercuri, 7 iulie 2010

- (48) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin garantarea unui nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere prudențială, protejarea deponenților și investitorilor, protejarea integrității, eficienței și buneii funcționări a piețelor financiare, menținerea stabilității sistemului financiar și consolidarea coordonării internaționale în materie de supraveghere nu se pot realiza în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la **nivelul Uniunii, Uniunea Europeană** poate lua măsuri în acest sens, în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat la articolul 5 din **Tratatul privind Uniunea Europeană**. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (49) Autoritatea preia toate sarcinile și competențele actuale ale Comitetului european al inspectorilor bancari, Decizia 2009/78/CE a Comisiei din 23 ianuarie 2009 de instituire a Comitetului european al inspectorilor bancari ar trebui prin urmare să fie abrogată, în timp ce Decizia nr. **716/2009/CE** a Parlamentului European și a Consiliului **din 16 septembrie 2009** de instituire a unui program comunitar de sprijinire a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului ⁽³³⁾ ar trebui modificată în consecință.
- (50) Este necesar să se stabilească un termen-limită pentru aplicarea prezentului regulament în vederea asigurării faptului că Autoritatea este pregătită corespunzător pentru a-și începe activitatea și a garantării unei tranziții ușoare dinspre Comitetul european al inspectorilor bancari,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

ÎNFIINȚARE ȘI STATUT JURIDIC

Articolul 1

Înființare și domeniu de activitate

(1) Prezentul regulament înființează Autoritatea ■ europeană **de supraveghere (Autoritatea bancară europeană, „Autoritatea”)**.

(2) Autoritatea acționează **în limitele competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament și în cadrul domeniului de aplicare prevăzut de Directiva 2006/48/CE, Directiva 2006/49/CE, Directiva 2002/87/CE, Regulamentul (CE) nr. 1781/2006, Directiva 94/19/CE și de părțile relevante ale Directivei 2005/60/CE, Directivei 2002/65/CE, Directivei 2007/64/CE și ale Directivei 2009/110/CE, în măsura în care aceste acte se aplică instituțiilor financiare și de credit și autorităților competente care le supraveghează**, fiind incluse de asemenea toate directivele, regulamentele și deciziile adoptate în baza acestor acte, precum și orice alte acte legislative ale **Uniunii** care conferă sarcini Autorității.

(2a) **Autoritatea acționează, de asemenea, în domeniul activităților instituțiilor de credit, ale conglomeratelor financiare, ale societăților de investiții, ale instituțiilor de plată și ale instituțiilor emitente de monedă electronică, inclusiv în chestiuni de guvernanță a întreprinderilor, raportare financiară și audit, cu condiția ca astfel de acțiuni ale Autorității să fie necesare pentru asigurarea aplicării eficiente și consecvente a legislației menționate la alineatul (2).**

(3) Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere prerogativelor Comisiei, în special celor stabilite prin **articolul 258** din **TFUE** referitoare la garantarea respectării legislației **Uniunii**.

(4) Obiectivul Autorității este acela de a **proteja interesul public, contribuind la stabilitatea și eficacitatea sistemului financiar pe termen scurt, mediu și lung, pentru economia, cetățenii și întreprinderile Uniunii. Autoritatea contribuie la:**

⁽³³⁾ JO L 253, 25.9.2009, p. 8.

Miercuri, 7 iulie 2010

- (i) îmbunătățirea funcționării pieței interne, incluzând, în special, un nivel **solid**, eficient și consistent de reglementare și supraveghere;

■

- (iii) garantarea integrității, **transparenței**, eficienței și bunei funcționări a piețelor financiare;

■

- (v) consolidarea coordonării internaționale în domeniul supravegherii;

(va) prevenirea arbitrajului de reglementare și promovarea condițiilor de concurență echitabile;

(vb) garantarea unei reglementări și supravegheri corespunzătoare cu privire la asumarea riscurilor de credit și a altor riscuri; și

(vc) îmbunătățirea protecției consumatorilor.

În acest scop, Autoritatea contribuie la garantarea aplicării consecvente, eficiente și efective a **actelor legislative ale Uniunii** menționate ■ la ■ alineatul (2), favorizând convergența în materie de supraveghere, furnizând avize Parlamentului European, Consiliului și Comisiei **și realizând analize economice ale piețelor pentru a facilita îndeplinirea obiectivelor sale.**

Atunci când își exercită atribuțiile conferite de prezentul regulament, Autoritatea acordă o atenție deosebită riscurilor sistemice prezentate de instituțiile financiare al căror faliment poate afecta funcționarea sistemului financiar sau a economiei reale.

În îndeplinirea atribuțiilor sale, Autoritatea acționează independent și obiectiv, singurul interes urmărit fiind acela al Uniunii Europene.

Articolul 1a

Sistemul European de Supraveghere Financiară

(1) **Autoritatea face parte dintr-un Sistem European de Supraveghere Financiară (SESF). Obiectivul principal al SESF este de a asigura aplicarea corespunzătoare a normelor aplicabile sectorului financiar, pentru a menține stabilitatea financiară, generând astfel încredere în sistemul financiar în ansamblu și asigurând o protecție suficientă pentru clienții serviciilor financiare.**

(2) **SESF cuprinde:**

(a) **Comitetul european pentru riscuri sistemice (CERS), în ceea ce privește sarcinile menționate în Regulamentul (UE) nr. .../2010 (CERS) și în prezentul regulament;**

(b) **Autoritatea;**

(c) **Autoritatea europeană de supraveghere (valori mobiliare și piețe), instituită prin Regulamentul (UE) nr. .../2010 [AEVMP];**

(d) **Autoritatea europeană de supraveghere (asigurări și pensii ocupaționale), instituită prin Regulamentul (UE) nr. .../2010 [AEAPO];**

Miercuri, 7 iulie 2010

- (e) *Autoritatea europeană de supraveghere (Comitetul comun), în ceea ce privește sarcinile prevăzute la articolele 40-43 („Comitetul comun”);*
- (f) *autoritățile din statele membre menționate la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. .../2010 [AEVMP], Regulamentul (UE) nr. .../2010 [AEAPO] și în prezentul regulament;*
- (g) *Comisia, în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor menționate la articolele 7 și 9;*
- (3) *Autoritatea cooperează îndeaproape și în mod regulat cu CERS, precum și cu AEAPO și AEVMP prin intermediul Comitetului comun, garantând consecvența transsectorială a activității și ajungând la poziții comune în domeniul supravegherii conglomeratelor financiare și în alte chestiuni transsectoriale.*
- (4) *În conformitate cu principiul cooperării loiale menționat la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, părțile la SESF cooperează, în spiritul încrederii și al unui deplin respect reciproc, în special pentru a asigura circulația între ele a informațiilor pertinente și fiabile.*
- (5) *Autoritățile de supraveghere care fac parte din SESF au obligația de a supraveghea instituțiile financiare care își desfășoară activitatea în Uniune în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).*

Articolul 1b

Răspunderea față de Parlamentul European

Autoritățile menționate la articolul 1a alineatul (2) răspund în fața Parlamentului European.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „instituții financiare” înseamnă „instituții de credit”, în sensul definiției **de la articolul 4 alineatul (1)** din Directiva 2006/48/CE, „întreprinderi de investiții”, în sensul definiției **de la articolul 3 alineatul (1) litera (b)** din Directiva 2006/49/CE și „conglomerate financiare”, în sensul definiției **de la articolul 2 alineatul (14)** din Directiva 2002/87/CE, **iar în ceea ce privește Directiva 2005/60/CE, „instituții financiare” înseamnă instituții de credit și instituții financiare în sensul definiției de la articolul 3 alineatele (1) și (2) din directiva respectivă;**
2. „autorități competente” înseamnă:
 - (i) **autoritățile competente în sensul definiției din Directivele 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE și al trimiterii din Directiva 2009/110/CE;**
 - (ii) **în ceea ce privește Directivele 2002/65/CE și 2005/60/CE, autoritățile competente să asigure conformitatea instituțiilor financiare și de credit cu cerințele directivelor respective;**
 - (iii) **în ceea ce privește sistemele de garantare a depozitelor, autorități competente înseamnă organismele care administrează aceste sisteme, în temeiul Directivei 94/19/CE, sau autoritățile publice care supraveghează aceste sisteme, în temeiul Directivei 94/19/CE, în cazul în care funcționarea sistemelor de garantare a depozitelor este administrată de o societate privată.**

Miercuri, 7 iulie 2010

Articolul 3

Statutul juridic

- (1) Autoritatea este un organism **al Uniunii** cu personalitate juridică.
- (2) În fiecare stat membru, Autoritatea deține cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice conform legislației naționale. În special, aceasta poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile sau imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.
- (3) Autoritatea este reprezentată de către președintele acesteia.

Articolul 4

Componență

Autoritatea cuprinde:

- (1) un consiliu de supraveghere, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 28;
- (2) un consiliu de administrație, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 32;
- (3) un președinte, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 33;
- (4) un director executiv, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 38;
- (5) o comisie de apel, menționată la articolul 44, cu atribuțiile prevăzute la articolul 46.

Articolul 5

Sediul

Autoritatea își are sediul la **Frankfurt**.

Autoritatea poate avea reprezentanțe în cele mai importante centre financiare din Uniunea Europeană.

CAPITOLUL II

SARCINI ȘI COMPETENȚE ALE AUTORITĂȚII

Articolul 6

Sarcini și competențe ale Autorității

- (1) Autoritatea are următoarele sarcini:
 - (a) de a contribui la elaborarea de standarde și practici comune de înaltă calitate în materie de reglementare și supraveghere, în special prin furnizarea de avize către instituțiile **Uniunii** și prin elaborarea de orientări, recomandări și proiecte de standarde tehnice **de reglementare și de punere în aplicare** care trebuie să se bazeze pe **actele legislative menționate** la articolul 1 alineatul (2);

Miercuri, 7 iulie 2010

- (b) de a contribui la aplicarea consecventă a **actelor legislative ale Uniunii**, în special prin sprijinirea unei culturi comune a supravegherii, garantarea unei aplicări consecvente, eficiente și eficace a **actelor legislative** menționate la articolul 1 alineatul (2), prevenirea arbitrajului de reglementare, medierea și rezolvarea dezacordurilor între autoritățile competente, **asigurarea unei supravegheri eficiente și consecvente a instituțiilor financiare, precum și a** unei funcționări coerente a colegiilor autorităților de supraveghere și luarea de măsuri, **printre altele**, în situații de urgență;
- (c) de a **stimula și** a facilita delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile competente;
- (d) de a coopera îndeaproape cu CERS, în special prin furnizarea către CERS a informațiilor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale și prin garantarea faptului că avertismentelor și recomandărilor CERS li se dă curs în mod corespunzător;
- (e) de a **organiza și** a realiza ■ analize inter pares ale autorităților competente, **inclusiv de a emite avize, pentru** a consolida consecvența rezultatelor în materie de supraveghere;
- (f) de a monitoriza și evalua evoluțiile pieței în domeniile sale de competență;
- (fa) de a realiza analize economice ale piețelor pentru a-și îndeplini atribuțiile în cunoștință de cauză;*
- (fb) de a promova protecția deponenților și a investitorilor;*
- (fc) de a contribui la gestionarea crizelor din cadrul instituțiilor transfrontaliere, crize care ar putea prezenta un risc sistemic menționat la articolul 12b, dirijând și aplicând toate procedurile de intervenție timpurie, și de soluționare a crizelor sau de insolvabilitate pentru astfel de instituții, prin intermediul Unității sale de soluționare a crizelor bancare menționate la articolul 12c;*
- (g) de a realiza orice alte sarcini specifice prevăzute de prezentul regulament sau de **actele legislative menționate** la articolul 1 alineatul (2);
- (ga) de a supraveghea instituțiile financiare care nu fac obiectul supravegherii de către autoritățile competente;*
- (gb) de a publica pe site-ul său și de a actualiza periodic informațiile privind domeniul său de activitate, în special, în sfera sa de competență, informații privind instituțiile financiare înregistrate, pentru a facilita accesul publicului la informații;*
- (gc) de a prelua, după caz, toate sarcinile curente și permanente de la Comitetul european al inspectorilor bancari (CEIB),*
- (2) Pentru a efectua sarcinile menționate la alineatul (1), Autoritatea deține competențele prevăzute de prezentul regulament, fiind în special abilitată:
- (a) să elaboreze proiecte de standarde tehnice **de reglementare** în cazurile specifice menționate la articolul 7;
- (aa) să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în cazurile specifice menționate la articolul 7e;*
- (b) să emită orientări și recomandări, în conformitate cu articolul 8;

Miercuri, 7 iulie 2010

- (c) să emită recomandări în cazuri specifice, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3);
 - (d) să ia decizii individuale adresate autorităților competente în cazurile specifice menționate la articolele 10 și 11;
 - (e) să ia decizii individuale adresate instituțiilor financiare în cazurile specifice menționate la articolul 9 alineatul (6), la articolul 10 alineatul (3) și la articolul 11 alineatul (4);
 - (f) să emită avize către Parlamentul European, Consiliu sau Comisie, în conformitate cu articolul 19;
- (fa) să colecteze informațiile necesare referitoare la instituțiile financiare în conformitate cu articolul 20;*
- (fb) să dezvolte metodologii comune pentru evaluarea efectului pe care caracteristicile produselor și procesele de distribuție îl au asupra poziției financiare a instituțiilor și asupra protecției consumatorilor;*
- (fc) să furnizeze o bază de date a instituțiilor financiare înregistrate în domeniul său de competență și, în cazurile specificate în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), la nivel central;*
- (fd) să elaboreze un standard tehnic de reglementare care să stabilească informațiile minime ce trebuie să fie puse la dispoziția Autorității cu privire la tranzacții și la participanții la piețe și modul de coordonare a colectării datelor și să prezinte modalitatea de interconectare a bazelor naționale de date existente pentru a asigura accesul permanent al Autorității la informațiile relevante și necesare privind tranzacțiile și piața.*
- (3) Autoritatea își exercită competențele exclusive în materie de supraveghere ce îi revin în temeiul **actelor legislative** menționate la articolul 1 alineatul (2), în ceea ce privește entitățile sau activitățile economice aflate în raza de acțiune a Uniunii.
- (4) În scopul exercitării competențelor sale exclusive de supraveghere în temeiul alineatului (3), Autoritatea deține competențele de anchetă și executare adecvate menționate în legislația în domeniu, precum și posibilitatea de a percepe tarife. **Autoritatea acționează în strânsă cooperare cu autoritățile competente și se bazează pe cunoștințele specializate, facilitățile și competențele acestora pentru a-și îndeplini sarcinile.**

Articolul 6a

Sarcini legate de protecția consumatorilor și activitățile financiare

- (1) Pentru a promova protecția deponenților și a investitorilor, Autoritatea își asumă un rol principal în promovarea transparenței, simplității și echității pe piață pentru produsele sau serviciile financiare de consum din întreaga piață unică, inclusiv prin:
- (i) colectarea, analizarea și raportarea tendințelor de consum;
 - (ii) revizuirea și coordonarea inițiativelor de formare și educare în domeniul financiar;
 - (iii) elaborarea de standarde de formare pentru acest sector;
 - (iv) contribuții la elaborarea unor norme comune de publicare, și
 - (v) evaluări, în special ale accesibilității, disponibilității și costurilor de creditare pentru persoane fizice și întreprinderi, în special pentru IMM-uri.

Miercuri, 7 iulie 2010

- (2) *Autoritatea monitorizează activitățile financiare noi și existente și poate adopta orientări și recomandări pentru a promova siguranța și soliditatea piețelor și convergența practicilor de reglementare.*
- (3) *Autoritatea poate emite, de asemenea, avertizări în cazul în care o activitate financiară pune semnificativ în pericol îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 1 alineatul (4).*
- (4) *Autoritatea instituie, ca parte integrantă a Autorității, un Comitet pentru inovare financiară care reunește toate autoritățile naționale de supraveghere competente cu scopul de a elabora o abordare coordonată a activității de reglementare și supraveghere a activităților financiare noi sau inovatoare și care acordă consultanță Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.*
- (5) *Autoritatea poate interzice temporar sau restricționa anumite tipuri de activități financiare care amenință buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia în cazurile specificate și în condițiile prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau dacă acest lucru este necesar într-o situație de urgență în conformitate cu și în condițiile prevăzute la articolul 10.*

Autoritatea revizuește această decizie la intervale de timp regulate atunci când acest lucru este oportun.

Autoritatea poate analiza, de asemenea, necesitatea de a interzice sau a restricționa anumite tipuri de activități financiare și, dacă acest lucru este necesar, să informeze Comisia pentru a facilita adoptarea unei interdicții sau a unei restricții.

Articolul 7

Standarde tehnice de reglementare

- (1) *Parlamentul European și Consiliul pot delega Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru a asigura o armonizare consecventă în domeniile prevăzute în mod expres în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2). Standardele de reglementare în cauză sunt tehnice și nu implică decizii strategice sau de politică, iar conținutul lor este delimitat de actele legislative în temeiul cărora sunt elaborate. Proiectele de standarde tehnice de reglementare sunt elaborate de Autoritate și sunt prezentate Comisiei spre aprobare. În cazul în care Autoritatea nu prezintă Comisiei un proiect în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Comisia poate adopta un standard tehnic de reglementare.*
- (2) *Înainte de a prezenta Comisiei standardele tehnice de reglementare, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la acestea și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul standardelor tehnice de reglementare în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației. Autoritatea solicită, de asemenea, avizul sau recomandări din partea Grupului părților interesate din domeniul bancar menționat la articolul 22.*
- (3) *La primirea proiectelor de standarde tehnice de reglementare de la Autoritate, Comisia le transmite imediat Parlamentului și Consiliului.*
- (4) *În termen de trei luni de la primirea proiectelor de standarde tehnice de reglementare, Comisia decide cu privire la adoptarea lor. Standardele tehnice de reglementare sunt adoptate prin intermediul unor regulamente sau decizii. În cazul în care nu intenționează să adopte un proiect de standard, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul, prezentându-și motivele.*

Miercuri, 7 iulie 2010

Articolul 7a

Neaprobarea sau modificarea proiectelor de standarde de reglementare

- (1) În cazul în care intenționează să nu aprobe proiectele de standarde tehnice de reglementare sau să le aprobe parțial sau cu modificări, Comisia retrimite Autorității proiectele de standarde tehnice de reglementare, propunând modificări motivate.
- (2) În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectele de standarde tehnice de reglementare pe baza modificărilor propuse de Comisie și le poate prezenta din nou Comisiei spre aprobare. Autoritatea informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la decizia sa.
- (3) Atunci când Autoritatea nu este de acord cu decizia Comisiei de a respinge sau a modifica propunerile sale inițiale, Parlamentul European sau Consiliul îi poate convoca pe comisarul responsabil și pe președintele Autorității, în termen de o lună, pentru o reuniune ad hoc a comisiei competente a Parlamentului European sau a Consiliului, pentru a prezenta și a explica diferendul dintre ei.

Articolul 7b

Exercitarea competențelor delegate

- (1) Competența de a adopta standardele de reglementare menționate la articolul 7 îi este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Comisia prezintă un raport privind competențele delegate cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 7c.
- (2) De îndată ce adoptă un standard de reglementare, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (3) În raportul menționat la articolul 35 alineatul (2), președintele Autorității informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la standardele de reglementare aprobate și la autoritățile competente care nu le-au respectat.

Articolul 7c

Obiecțiuni la standardele de reglementare

- (1) Atunci când Comisia adoptă un act delegat în domeniile prevăzute în mod expres în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), se aplică următoarele dispoziții:
 - (a) Parlamentul European sau Consiliul se poate opune actului delegat în termen de trei luni de la data notificării standardului de reglementare adoptat de Comisie. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu trei luni.
 - (b) actul delegat se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare înainte de expirarea termenului stabilit dacă atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că au decis să nu formuleze obiecțiuni. În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu s-au opus actului delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.
 - (c) în cazul în care Parlamentul European sau Consiliul se opune actului delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni își expune motivele care au stat la baza acestora, în conformitate cu articolul 296 din TFUE.

Miercuri, 7 iulie 2010

(2) Atunci când Comisia adoptă un standard de reglementare identic cu proiectul de standard de reglementare prezentat de Autoritate, se aplică alineatul (1) literele (a), (b) și (c), cu excepția termenului în care Parlamentul European și Consiliul se pot opune standardului, care este de o lună de la expirarea termenului de trei luni menționat la articolul 7 alineatul (4). La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu încă o lună.

(3) Imediat ce proiectul le este transmis de către Comisie, Parlamentul European și Consiliul pot adopta o declarație anticipată și condiționată conform căreia nu formulează obiecțiuni, care intră în vigoare în cazul în care Comisia adoptă standardul tehnic de reglementare fără a modifica proiectul.

(4) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unui standard de reglementare, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni cu privire la standardul tehnic de reglementare își expune motivele care au stat la baza acestora, în conformitate cu articolul 296 din TFUE.

Articolul 7d

Revocarea competențelor delegate

(1) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 poate fi revocată de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Decizia de revocare pune capăt delegării.

(3) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe informează cealaltă instituție și Comisia într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele de adoptare a unor standarde tehnice de reglementare care ar putea face obiectul unei revocări.

Articolul 7e

Standarde tehnice de punere în aplicare

(1) În cazul în care Parlamentul European și Consiliul conferă Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE, atunci când sunt necesare condiții uniforme de aplicare a actelor Uniunii cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic din domeniile prevăzute în mod expres în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), se aplică următoarele dispoziții:

(a) dacă, în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea elaborează standarde tehnice de punere în aplicare care să fie prezentate Comisiei, standardele în cauză sunt tehnice, nu includ opțiuni de politică și se limitează la stabilirea condițiilor de aplicare a actelor Uniunii cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic;

(b) dacă Autoritatea nu prezintă Comisiei un proiect în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau în termenul specificat într-o solicitare adresată Autorității de către Comisie în conformitate cu articolul 19, Comisia poate adopta un standard tehnic de punere în aplicare printr-un act de punere în aplicare.

(2) Înainte de a prezenta Comisiei standardele tehnice de punere în aplicare, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la acestea și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul standardelor tehnice în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației.

Autoritatea solicită, de asemenea, avizul sau recomandări din partea Grupului părților interesate din domeniul bancar menționat la articolul 22.

Miercuri, 7 iulie 2010

(3) *Autoritatea prezintă Comisiei spre aprobare proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE și, concomitent, Parlamentului European și Consiliului.*

(4) *În termen de trei luni de la primirea proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare, Comisia decide cu privire la aprobarea lor. Comisia poate prelungi acest termen cu o lună. Ea poate aproba proiectele de standarde doar parțial sau cu amendamente atunci când acest lucru este impus de interesele Uniunii.*

Ori de câte ori adoptă un standard tehnic de punere în aplicare modificând proiectul de standard tehnic de punere în aplicare depus de Autoritate, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul.

(5) *Comisia adoptă standardele prin intermediul unor regulamente sau decizii care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.*

Articolul 8

Orientări și recomandări

(1) *În scopul stabilirii de practici consecvente, eficiente și eficace în materie de supraveghere, și al garantării aplicării comune, uniforme și coerente a legislației **Uniunii**, Autoritatea emite orientări și recomandări adresate autorităților competente sau instituțiilor financiare.*

(1a) *Dacă este cazul, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la orientările și recomandările în cauză și analizează eventualele costuri și beneficii aferente. Autoritatea solicită, de asemenea, după caz, avizul sau opinia Grupului părților interesate din domeniul bancar menționat la articolul 22. Consultările, analizele, avizele și opiniile menționate sunt proporționale cu domeniul de aplicare, natura și impactul orientărilor sau recomandărilor în cauză.*

(2) *Autoritățile competente și instituțiile financiare depun toate eforturile necesare pentru a respecta aceste orientări și recomandări. În termen de două luni de la emiterea unei orientări sau recomandări, fiecare autoritate competentă confirmă faptul că intenționează să respecte respectiva orientare sau recomandare. În cazul în care o autoritate competentă nu intenționează să se conformeze, aceasta informează Autoritatea, prezentându-și motivele. Autoritatea dă publicității aceste motive.*

Atunci când o autoritate competentă nu aplică o orientare sau o recomandare, Autoritatea face public acest lucru.

Autoritatea poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de o autoritate competentă pentru nerespectarea unei orientări sau a unei recomandări. Autoritatea competentă primește o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

Dacă acest lucru este prevăzut de către orientarea sau recomandarea în cauză, instituțiile financiare raportează anual, în mod clar și detaliat, dacă respectă orientarea sau recomandarea respectivă.

(2a) *În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), Autoritatea informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la orientările și recomandările emise, menționând autoritățile competente care nu le-au respectat și explicând modalitatea prin care Autoritatea intenționează să se asigure că acestea vor respecta recomandările și orientările sale în viitor.*

Articolul 9

Încălcarea legislației Uniunii

(1) Atunci când o autoritate competentă nu a aplicat **actele legislative menționate** la articolul 1 alineatul (2) sau le-a aplicat într-un mod care pare să constituie o încălcare a legislației Uniunii, inclusiv a standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare stabilite în conformitate cu articolele 7 și 7e, mai precis nu a reușit să garanteze faptul că o instituție financiară îndeplinește cerințele prevăzute de respectiva legislație, Autoritatea **acționează conform competențelor** stabilite la alineatele (2), (3) și (6) ale prezentului articol.

(2) La cererea uneia sau mai multor autorități competente, **a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Grupului părților interesate din sectorul bancar** sau din proprie inițiativă și după ce a informat autoritatea competentă vizată, Autoritatea poate cerceta presupusa **încălcare sau neaplicare** a dreptului Uniunii.

(2a) Fără a aduce atingere competențelor stabilite la articolul 20, autoritatea competentă pune la dispoziția Autorității, fără întârziere, toate informațiile pe care Autoritatea le consideră necesare pentru ancheta sa.

(3) Cel târziu în termen de două luni de la demararea anchetei, Autoritatea poate adresa autorității competente în cauză o recomandare precizând măsurile necesare în vederea respectării dreptului Uniunii.

(3a) În termen de zece zile lucrătoare de la primirea recomandării, autoritatea competentă informează Autoritatea cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a garanta respectarea dreptului Uniunii.

(4) Dacă, în termen de o lună de la primirea recomandării Autorității, autoritatea competentă nu s-a conformat legislației Uniunii, Comisia poate, după ce a fost informată de Autoritate sau din proprie inițiativă, **să emită un aviz formal** prin care să îi ceară autorității competente să ia măsurile necesare pentru a respecta dreptul Uniunii. **Avizul formal al Comisiei ține seama de recomandarea Autorității.**

Comisia **emite un astfel de aviz formal** în termen de trei luni de la adoptarea recomandării. Comisia poate prelungi acest termen cu o lună.

■

Autoritatea și autoritățile competente transmit Comisiei toate informațiile necesare.

(5) În termen de zece zile lucrătoare de la primirea **avizului formal menționat** la alineatul (4), autoritatea competentă informează Comisia și Autoritatea cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a **se conforma avizului formal al** Comisiei.

(6) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul **articolului 258** din TFUE, atunci când o autoritate competentă nu respectă **avizul formal menționat** la alineatul (4) ■ în termenul menționat la același alineat și când este necesară remedierea promptă a nerespectării ■ în vederea menținerii sau restabilirii condițiilor neutre de concurență de pe piață sau în vederea garantării bunei funcționări și a integrității sistemului financiar, Autoritatea poate adopta, în cazul în care cerințele relevante prevăzute de **actele legislative menționate** la articolul 1 alineatul (2) se aplică direct instituțiilor financiare **în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2)**, o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acestora să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv încetarea oricărei activități.

Decizia Autorității este conformă cu **avizul formal emis** de Comisie în temeiul alineatului (4).

Miercuri, 7 iulie 2010

(7) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (6) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune.

Atunci când adoptă o măsură ■ în legătură cu **chestiunile** care fac obiectul **unui aviz formal** în temeiul alineatului (4) **sau al unei decizii în temeiul alineatului (6), autoritățile competente respectă avizul formal corespunzător sau decizia corespunzătoare, după caz.**

(7a) În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), Autoritatea indică autoritățile competente și instituțiile financiare care nu au respectat deciziile menționate la alineatele (4) și (6).

Articolul 10

Măsuri în situații de urgență

(1) În cazul unor evoluții negative care pot periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea, în totalitate sau în parte, a sistemului financiar de pe teritoriul **Uniunii Europene, Autoritatea facilitează în mod activ și, atunci când consideră că este necesar, coordonează eventualele măsuri luate de către autoritățile naționale de supraveghere competente relevante.**

Pentru a putea îndeplini acest rol de facilitare și coordonare, Autoritatea este informată exhaustiv cu privire la eventualele evoluții relevante și este invitată să participe în calitate de observator la eventualele reuniuni relevante ale autorităților naționale de supraveghere competente.

(1a) Comisia poate adopta, din proprie inițiativă sau la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a CERS sau a Autorității, o decizie adresată Autorității prin care să constate existența unei situații de urgență în sensul prezentului regulament. Comisia revizuieste această decizie lunar și declară încetarea situației de urgență imediat ce se impune acest lucru.

În cazul în care constată existența unei situații de urgență, Comisia informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul.

(2) Atunci când Comisia a adoptat o decizie în temeiul **alineatului (1a) și în situații excepționale în care este necesară acțiunea coordonată a autorităților naționale pentru a reacționa la evoluții negative care pot pune în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar din Uniunea Europeană sau a unei părți a acestuia**, Autoritatea poate adopta decizii individuale cerându-le autorităților competente să ia măsurile necesare în conformitate cu **actele legislative menționate** la articolul 1 alineatul (2) pentru **a aborda orice astfel de evoluții** prin garantarea faptului că instituțiile financiare și autoritățile competente îndeplinesc cerințele prevăzute în respectiva legislație.

(3) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei în temeiul **articolului 258** din **TFUE**, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității menționată la alineatul (2) în termenul prevăzut, Autoritatea poate, în cazul în care cerințele relevante prevăzute de **actele legislative menționate** la articolul 1 alineatul (2) se aplică direct instituțiilor financiare, să adopte o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acestuia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul respectivei legislații, inclusiv încetarea oricărei activități.

(4) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (3) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune.

Orice măsură luată de autoritățile competente în legătură cu faptele care fac obiectul deciziei în temeiul alineatului (2) sau (3) este compatibilă cu respectivele decizii.

Miercuri, 7 iulie 2010

Articolul 11

Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente

(1) Fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 9, atunci când o autoritate competentă nu este de acord cu procedura sau cu conținutul unei măsuri sau cu lipsa de acțiune din partea unei alte autorități competente în domenii în care **actele legislative menționate** la articolul 1 alineatul (2) **prevăd** cooperarea, coordonarea sau luarea de decizii în comun de către autoritățile competente din mai multe state membre, Autoritatea, **din proprie inițiativă sau** la cererea uneia sau mai multor autorități competente în cauză, **își asumă un rol de coordonare în sprijinirea autorităților** în efortul acestora de a ajunge la un acord, în conformitate cu procedura stabilită la **alineatele (2)-(4)**.

(2) Autoritatea stabilește un termen-limită pentru concilierea autorităților competente, ținând seama de eventualele termene specificate în **actele legislative menționate** la articolul 1 alineatul (2), precum și de complexitatea și urgența situației. **În această etapă, Autoritatea are rol de mediator.**

(3) Dacă, la finalul fazei de conciliere, autoritățile competente în cauză nu au reușit să ajungă la un acord, Autoritatea **ia o decizie, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 29 alineatul (1) al treilea paragraf**, în vederea soluționării **diferendului și cerându-le acestora** să adopte anumite măsuri **■** în conformitate cu legislația **Uniunii, decizia având caracter obligatoriu pentru autoritățile competente vizate.**

(4) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul **articolului 258** din **TFUE**, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității, nereușind astfel să garanteze faptul că o instituție financiară respectă cerințele care îi sunt direct aplicabile în temeiul **actelor legislative** menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea poate adopta o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului comunitar, inclusiv încetarea oricărei activități.

(4a) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (4) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune. Orice măsură luată de autoritățile competente în legătură cu faptele care fac obiectul deciziei în temeiul alineatului (3) sau (4) este compatibilă cu respectivele decizii.

(4b) În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), președintele prezintă dezacordurile survenite între autoritățile competente, înțelegerile la care s-a ajuns și deciziile luate pentru soluționarea unor astfel de dezacorduri.

Articolul 11a

Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente din sectoare diferite

Comitetul comun, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 11 și 42, soluționează dezacordurile transsectoriale care pot apărea între autoritățile competente, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) din prezentul regulament, din Regulamentul (UE) nr. .../2010 [AEVMP] și din Regulamentul (UE) nr. .../2010 [AEAPO].

Articolul 12

Colegiile autorităților de supraveghere

(1) Autoritatea contribuie la promovarea **și monitorizarea** funcționării eficiente, **eficace** și consecvente a colegiilor autorităților de supraveghere prevăzute de Directiva 2006/48/CE și la favorizarea coerenței aplicării legislației **Uniunii** de către toate colegiile **autorităților de supraveghere. Personalul Autorității are posibilitatea de a participa la oricare dintre activități, inclusiv la examinări la fața locului efectuate în comun de două sau mai multe autorități competente.**

Miercuri, 7 iulie 2010

- (2) Autoritatea **conduce** colegiile autorităților de supraveghere după cum consideră **■** necesar.
- În **acest scop** Autoritatea este considerată drept „autoritate competentă” în sensul legislației relevante **■**.
- (3) **Autoritatea îndeplinește cel puțin următoarele funcții:**
- (a) **colectează și oferă toate informațiile relevante în situațiile normale de lucru și în cele de urgență pentru a facilita activitatea colegiilor autorităților de supraveghere și înființează și gestionează un sistem central pentru a pune astfel de informații la dispoziția autorităților competente din cadrul colegiilor autorităților de supraveghere;**
 - (b) **inițiază și coordonează exerciții de simulare a crizelor la nivelul Uniunii pentru a evalua rezistența instituțiilor financiare, în special a celor identificate la articolul 12b, la evoluțiile negative ale pieței, asigurând aplicarea unei metodologii cât mai consecvente la nivel național pentru aceste exerciții;**
 - (c) **planifică și conduce activități de supraveghere atât în situații normale de lucru, cât și în situații de urgență, inclusiv evaluări ale riscurilor la care sunt sau pot fi expuse instituțiile financiare; și**
 - (d) **supervizează sarcinile îndeplinite de autoritățile competente.**
- (3a) **Autoritatea poate emite standarde de reglementare și de punere în aplicare, orientări și recomandări adoptate în temeiul articolelor 7, 7e și 8 în vederea armonizării activităților de supraveghere și a bunelor practici adoptate de colegiile autorităților de supraveghere. Autoritățile aprobă înțelegeri scrise legate de funcționarea fiecărui colegiu pentru a asigura funcționarea lor convergentă.**
- (3b) **Un rol de mediere, cu efecte obligatorii din punct de vedere juridic, ar trebui să permită Autorității să rezolve dezacordurile dintre autoritățile competente pe baza procedurii instituite la articolul 11. În cazul în care nu se poate ajunge la un acord în cadrul colegiului autorităților de supraveghere, Autoritatea poate lua decizii în materie de supraveghere care să fie direct aplicabile instituției în cauză.**

Articolul 12a

Dispoziții generale

- (1) **Autoritatea acordă o atenție deosebită și abordează problema riscurilor de perturbare a serviciilor financiare care (i) este cauzată de o disfuncționalitate a întregului sistem financiar sau a unor părți ale acestuia și (ii) poate să genereze consecințe negative grave pentru piața internă și economia reală (risc sistemic). Toate tipurile de intermediari, piețe și infrastructuri financiare pot fi importante din punct de vedere sistemic într-o anumită măsură.**
- (2) **Autoritatea, în colaborare cu Comitetul european pentru riscuri sistемice, elaborează un set comun de indicatori cantitativi și calitativi (tablou de riscuri) ce va servi drept bază pentru atribuirea unui rating de supraveghere instituțiilor transfrontaliere identificate la articolul 12b. Ratingul respectiv este revizuit periodic pentru a ține seama de modificările semnificative ale profilului de risc al unei instituții. Ratingul de supraveghere constituie un element critic pentru decizia de a supraveghea sau a interveni direct într-o instituție aflată în dificultate.**
- (3) **Fără a aduce atingere actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea propune, dacă este necesar, proiecte suplimentare de standarde de reglementare și de punere în aplicare, precum și orientări și recomandări pentru instituțiile identificate la articolul 12b.**
- (4) **Autoritatea supraveghează instituțiile transfrontaliere care pot prezenta riscuri sistемice în conformitate cu articolul 12b. În astfel de cazuri, Autoritatea acționează prin intermediul autorităților competente.**

Miercuri, 7 iulie 2010

(5) *Autoritatea înființează o Unitate de soluționare a crizelor bancare cu mandatul de a pune în practică o guvernanză bine definită și un modus operandi pentru gestionarea crizelor, de la intervenția timpurie până la rezolvare și insolvență, precum și de a conduce astfel de proceduri.*

Articolul 12b

Identificarea instituțiilor transfrontaliere care ar putea prezenta riscuri sistemice

(1) *În urma consultării CERS, Consiliul de supraveghere poate identifica, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 29 alineatul (1), instituțiile transfrontaliere care, din cauza riscurilor sistemice pe care le-ar putea prezenta, trebuie să facă obiectul supravegherii directe a Autorității sau trebuie plasate în sfera de competență a Unității de soluționare a crizelor bancare menționate la articolul 12c.*

(2) *Criteriile de identificare a instituțiilor financiare de acest tip sunt consecvente cu criteriile stabilite de CSF, de FMI și de BRI.*

Articolul 12c

Unitatea de soluționare a crizelor bancare

(1) *Unitatea de soluționare a crizelor bancare menține stabilitatea financiară și reduce efectul de contaminare de către instituțiile aflate în dificultate identificate la articolul 12b a întregului sistem și a economiei în general și limitează costul pentru contribuabili, respectând principiul proporționalității și ierarhia creditorilor și garantând un tratament egal în context transfrontalier.*

(2) *Unitatea de soluționare a crizelor bancare este împuternicită să îndeplinească sarcinile prezentate la alineatul (1) pentru a reabilita instituțiile aflate în dificultate sau pentru a decide cu privire la lichidarea instituțiilor neviabile (esențială pentru a limita hazardul moral). Printre alte acțiuni, ar putea să solicite ajustări de capital sau lichidități, să adapteze pachetul de activități, să îmbunătățească procese, să numească sau să înlocuiască cadre de conducere, să recomande garanții, împrumuturi și injecții de lichidități, vânzări totale sau parțiale, să creeze o „bancă bună/bancă rea” sau o „bancă-punte”, să solicite conversia datoriilor în capital (cu marje adecvate) sau să treacă temporar instituția în proprietate publică.*

(3) *Unitatea de soluționare a crizelor bancare este alcătuită din experți numiți de consiliul de supraveghere al Autorității care au cunoștințe și experiență în restructurarea, reprofilarea și lichidarea instituțiilor financiare.*

Articolul 12d

Sisteme europene de garantare a depozitelor

(1) *Autoritatea contribuie la consolidarea sistemului european al sistemelor naționale de garantare a depozitelor, acționând în limita competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament pentru a garanta aplicarea corectă a Directivei 94/19/CE, cu scopul de a se asigura că sistemele naționale de garantare a depozitelor sunt finanțate în mod corespunzător prin contribuții ale instituțiilor financiare, inclusiv ale instituțiilor financiare cu sediul în țări terțe, dar care sunt stabilite și primesc depozite în Uniune, în conformitate cu Directiva 94/19/CE și de a asigura un nivel ridicat de protecție pentru toți deponenții, într-un cadru armonizat pe întreg teritoriul Uniunii, care nu aduce atingere rolului de protecție și de stabilizare al sistemelor de garantare reciprocă, cu condiția ca acestea să respecte standardele Uniunii Europene.*

(2) *Articolul 8 privind competențele Autorității de a adopta orientări și recomandări se aplică sistemelor de garantare a depozitelor.*

(3) *Comisia poate adopta standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), prin procedura stabilită la articolele 7-7d din prezentul regulament.*

Miercuri, 7 iulie 2010

Articolul 12e

Fondul european de stabilitate bancară

(1) *Se instituie un Fond european de stabilitate bancară (denumit în continuare „fondul”) cu scopul de a consolida internalizarea costurilor sistemului financiar și a oferi asistență la rezolvarea crizelor pentru instituțiile financiare transfrontaliere în faliment. Instituțiile financiare care își desfășoară activitatea într-un singur stat membru au posibilitatea de a se alătura fondului. Fondul adoptă măsuri adecvate pentru a evita ca disponibilitatea ajutoarelor să dea naștere unui hazard moral.*

(2) *Fondul european de stabilitate bancară este finanțat prin contribuții directe de la toate instituțiile financiare identificate la articolul 12b alineatul (1). Contribuțiile în cauză sunt proporționale cu nivelul de risc și cu contribuțiile la riscul sistemic pe care le prezintă fiecare dintre ele și cu variațiile în timp ale riscului global identificate în tabloul lor de riscuri. Nivelul contribuțiilor necesare ține seama de condițiile economice generale și de necesitatea ca instituțiile financiare să își păstreze capitalul pentru alte cerințe de reglementare și de desfășurare a activității.*

(3) *Fondul european de stabilitate bancară este gestionat de un consiliu de administrație numit de Autoritate pe o perioadă de cinci ani. Membrii consiliului sunt aleși din rândul angajaților propuși de autoritățile naționale. Fondul creează, de asemenea, un consiliu consultativ compus din reprezentanți fără drept de vot ai instituțiilor financiare care participă la fond. Consiliul fondului poate propune Autorității să externalizeze gestionarea lichidităților sale către instituții cu reputație recunoscută (cum ar fi BEI), lichidități care sunt investite în instrumente sigure și lichide.*

(4) *În cazul în care resursele acumulate pe baza contribuțiilor făcute de bănci nu sunt suficiente pentru a face față dificultăților, fondul are capacitatea de a-și majora resursele prin emiterea unor titluri de creanță și prin alte mijloace financiare.*

Articolul 13

Delegarea de sarcini și responsabilități

(1) *Autoritățile competente pot, cu acordul autorității delegate, delega sarcini și responsabilități Autorității sau altor autorități competente, sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol. Statele membre pot crea mecanisme specifice privind delegarea de responsabilități, care trebuie respectate înainte ca autoritățile lor competente să încheie astfel de acorduri și pot limita mandatul delegării la nivelul necesar pentru supravegherea eficientă a instituțiilor sau grupărilor financiare transfrontaliere.*

(2) *Autoritatea încurajează și facilitează delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile competente prin identificarea sarcinilor și responsabilităților care pot fi delegate sau realizate în comun și prin promovarea celor mai bune practici.*

(2a) *Delegarea de responsabilități duce la realocarea competențelor prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2). Legea autorității delegate reglementează procedura, aplicarea și revizuirea administrativă și judiciară cu privire la responsabilitățile delegate.*

(3) *Autoritățile competente informează Autoritatea cu privire la acordurile în vederea delegării la care intenționează să participe. Ele aplică acordurile cel mai devreme la o lună după notificarea Autorității.*

Autoritatea poate emite un aviz cu privire la acordul propus în termen de o lună după ce a fost informată.

Autoritatea publică toate acordurile de delegare încheiate de autoritățile competente prin modalitățile adecvate, pentru a se asigura că toate părțile interesate sunt informate corespunzător.

Miercuri, 7 iulie 2010

Articolul 14

O cultură comună a supravegherii

- (1) Autoritatea joacă un rol activ în elaborarea unei culturi europene comune în materie de supraveghere și a unor practici de supraveghere consecvente, precum și în garantarea unor proceduri uniforme și a unor demersuri coerente pe tot teritoriul **Uniunii Europene** și efectuează cel puțin următoarele activități:
- (a) furnizarea de avize autorităților competente;
 - (b) promovarea unui schimb de informații bilateral și multilateral eficient între autoritățile competente, respectându-se pe deplin dispozițiile aplicabile în materie de confidențialitate și de protecție a datelor prevăzute de legislația comunitară în domeniu;
 - (c) participarea la elaborarea unor standarde de supraveghere de înaltă calitate și uniforme, inclusiv a standardelor de raportare **și a standardelor internaționale de contabilitate, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2a)**;
 - (d) revizuirea aplicării standardelor **de reglementare și de punere în aplicare** relevante adoptate de Comisie, a orientărilor și recomandărilor emise de Autoritate și propunerea de amendamente atunci când este necesar;
 - (e) elaborarea de programe de formare sectoriale și transsectoriale, facilitarea schimburilor de personal și încurajarea autorităților competente să intensifice utilizarea programelor de detașare și a altor instrumente.
- (2) Autoritatea poate, dacă este cazul, să elaboreze noi instrumente practice și de convergență pentru promovarea abordărilor și practicilor comune în materie de supraveghere.

Articolul 15

Analize inter pares ale autorităților competente

- (1) Autoritatea organizează **și realizează** periodic analize inter pares ale unor activități sau ale tuturor activităților autorităților competente, pentru a spori consecvența rezultatelor supravegherii. În acest scop, Autoritatea elaborează metode pentru a permite evaluarea obiectivă și compararea autorităților analizate. **Cu ocazia efectuării analizelor inter pares se ține seama de informațiile existente și evaluările efectuate deja cu privire la autoritatea competentă în cauză.**
- (2) Analiza inter pares cuprinde următoarele elemente, fără a se limita la acestea:
- (a) gradul de adecvare **al resurselor și** al acordurilor **privind guvernarea ale** autorității competente, în special din punctul de vedere al aplicării efective a **standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare menționate la articolele 7-7e și a actelor legislative** menționate la articolul 1 alineatul (2) și al capacității de a răspunde la evoluțiile pieței;
 - (b) gradul de convergență atins în aplicarea legislației **Uniunii** și în ceea ce privește practicile de supraveghere, inclusiv standardele tehnice **de reglementare și de punere în aplicare**, orientările și recomandările adoptate în temeiul articolelor 7 și 8, precum și măsura în care practicile de supraveghere îndeplinesc obiectivele dreptului **Uniunii**;
 - (c) bunele practici dezvoltate de unele autorități competente a căror adoptare ar putea fi benefică pentru alte autorități competente;

Miercuri, 7 iulie 2010

(ca) *eficiența și gradul de convergență atinse în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor adoptate în decursul punerii în aplicare a legislației Uniunii, inclusiv a măsurilor administrative și a sancțiunilor care vizează persoanele responsabile în cazul nerespectării acestor dispoziții.*

(3) Pe baza analizei inter pares, Autoritatea poate emite **orientări și** recomandări către autoritățile competente, **în conformitate cu articolul 8. Autoritatea ține seama de rezultatul analizei inter pares atunci când elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare sau de punere în aplicare în conformitate cu articolele 7-7e. Autoritățile competente caută să dea curs recomandărilor Autorității. Atunci când autoritatea competentă nu dă curs respectivelor recomandări, aceasta trebuie să informeze Autoritatea cu privire la motivele sale.**

Autoritatea pune la dispoziția publicului cele mai bune practici care pot fi identificate pe baza acestor analize. În plus, toate celelalte rezultate ale analizelor inter pares pot fi făcute publice sub rezerva acordului autorității competente care face obiectul analizei inter pares.

Articolul 16

Funcția de coordonare

Autoritatea îndeplinește un rol de coordonare generală între autoritățile competente, inclusiv în cazul unor evoluții negative care ar putea pune în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea sistemului financiar din **Uniune**.

Autoritatea promovează o reacție coordonată la **nivelul Uniunii**, care presupune, printre altele:

1. facilitarea schimbului de informații între autoritățile competente;
 2. determinarea sferei și, **în măsura în care este posibil și oportun**, verificarea fiabilității informațiilor care trebuie puse la dispoziția tuturor autorităților competente implicate;
 3. fără a aduce atingere articolului 11, **efectuarea medierii facultative** la cererea autorităților competente sau din proprie inițiativă;
 4. notificarea imediată a CERS cu privire la orice situație de urgență;
- 4a. adoptarea tuturor măsurilor necesare în cazul unor evoluții care pot pune în pericol funcționarea piețelor financiare în vederea facilitării coordonării acțiunilor întreprinse de autoritățile competente relevante;**
- 4b. centralizarea informațiilor primite în conformitate cu articolele 12 și 20 de la autoritățile competente ca rezultat al obligațiilor regulamentare de raportare pentru instituțiile active în mai multe state membre; Autoritatea comunică aceste informații celorlalte autorități competente vizate.**

Articolul 17

Evaluarea evoluțiilor pieței

(1) Autoritatea monitorizează și evaluează evoluțiile pieței în domeniul său de competență și, atunci când este necesar, informează **AEAPO, AEVMP, CERS, Parlamentul European, Consiliul și Comisia** cu privire la tendințele microprudențiale importante, riscurile potențiale și punctele vulnerabile. **Autoritatea include în evaluările sale o analiză economică a piețelor pe care operează instituțiile financiare, precum și o evaluare a impactului evoluțiilor potențiale ale pieței asupra lor.**

Miercuri, 7 iulie 2010

(1a) În colaborare cu CERS, Autoritatea inițiază și coordonează evaluările la **nivelul Uniunii** ale rezistenței instituțiilor financiare la evoluțiile negative ale pieței. În acest scop, ea elaborează următoarele elemente, care urmează să fie aplicate de autoritățile competente:

- (a) metodologii comune pentru evaluarea efectului scenariilor economice asupra pozițiilor financiare ale unei instituții;
- (b) abordări comune ale comunicărilor cu privire la rezultatele acestor evaluări ale rezistenței instituțiilor financiare;

(ba) metodologii comune pentru evaluarea efectului pe care anumite produse sau procese de distribuție îl au asupra poziției financiare a unei instituții și asupra deponenților, investitorilor și informării clienților.

(2) Fără a aduce atingere sarcinilor CERS stabilite prin Regulamentul (UE) nr. .../2010 [CERS], Autoritatea pune la dispoziția Parlamentului, Consiliului, Comisiei și CERS evaluări ale tendințelor, riscurilor potențiale și punctelor vulnerabile în domeniul său de competență, cel puțin o dată pe an și mai frecvent dacă este necesar.

Autoritatea introduce o clasificare a principalelor riscuri și puncte vulnerabile în respectivele evaluări și recomandă, atunci când este necesar, măsuri de prevenire sau de remediere.

(3) Autoritatea garantează o acoperire adecvată a evoluțiilor, riscurilor și punctelor vulnerabile trans-sectoriale, cooperând îndeaproape cu **AEAPO** și cu **AEVMP prin intermediul Comitetului comun**.

Articolul 18

Relații internaționale

(1) Fără a aduce atingere competențelor instituțiilor **Uniunii și ale statelor membre**, Autoritatea poate stabili contacte și încheia acorduri administrative cu **autoritățile de supraveghere**, organizațiile internaționale și cu administrațiile din țări terțe. **Aceste acorduri nu creează obligații juridice pentru Uniunea Europeană sau pentru statele membre ale acesteia și nici nu împiedică statele membre sau autoritățile lor competente să încheie acorduri bilaterale sau multilaterale cu țări terțe.**

(2) Autoritatea contribuie la pregătirea deciziilor în materie de echivalență în ceea ce privește sistemele de supraveghere din țări terțe în conformitate cu **actele legislative menționate** la articolul 1 alineatul (2).

(3) **În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), Autoritatea prezintă acordurile administrative încheiate cu organizațiile internaționale sau cu administrațiile țărilor terțe și sprijinul oferit la pregătirea deciziilor în materie de echivalență.**

Articolul 19

Alte atribuții

(1) Autoritatea poate, la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei sau din proprie inițiativă, să emită avize destinate Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind orice aspecte referitoare la domeniul său de competență.

(1a) **În cazul în care Autoritatea nu a prezentat un proiect de standard tehnic de reglementare sau de punere în aplicare în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau în cazul în care nu a fost stabilit niciun termen, Comisia poate solicita prezentarea unui astfel de proiect și poate stabili un termen în acest sens.**

Miercuri, 7 iulie 2010

Dată fiind urgența situației, Comisia poate solicita ca proiectul de standard tehnic de reglementare sau de punere în aplicare să fie prezentat înainte de termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2). În acest caz, Comisia prezintă o justificare corespunzătoare.

(2) În ceea ce privește evaluările prudențiale ale fuziunilor și achizițiilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2007/44/CE și care, în conformitate cu directiva respectivă, necesită consultarea dintre autoritățile competente din două sau mai multe state membre, Autoritatea poate emite și publica, la cererea uneia dintre autoritățile competente în cauză, un aviz cu privire la o evaluare prudențială, mai puțin în raport cu criteriile de la articolul 19a alineatul (1) litera (e) din Directiva 2006/48/CE. Avizul este emis cu promptitudine și, în orice caz, înainte de sfârșitul perioadei de evaluare în conformitate cu Directiva 2007/44/CE. Articolul 20 se aplică domeniilor cu privire la care Autoritatea poate emite un aviz.

Articolul 20

Colectarea informațiilor

(1) La cererea Autorității, autoritățile competente ale statelor membre pun la dispoziția Autorității toate informațiile necesare pentru îndeplinirea mandatului conferit acesteia prin prezentul regulament, cu condiția ca destinatarul să aibă în mod legal acces la datele relevante și ca solicitarea de informații să fie proporțională cu natura mandatului în cauză.

(1a) Autoritatea poate, de asemenea, solicita ca informațiile să-i fie transmise la intervale regulate. Solicitățile utilizează, acolo unde este posibil, formate de raportare comune.

(1b) La cererea bine întemeiată a unei autorități competente dintr-un stat membru, Autoritatea poate oferi orice informație necesară pentru a permite autorității competente respective să își îndeplinească atribuțiile în conformitate cu obligațiile de secret profesional stabilite în legislația sectorială și la articolul 56.

(1c) Înainte de a solicita informații în conformitate cu prezentul articol și pentru a evita duplicarea obligațiilor de raportare, Autoritatea ia în primul rând în considerare statisticile existente relevante întocmite, difuzate și elaborate de Sistemul Statistic European și de Sistemul European al Băncilor Centrale.

(2) Atunci când informațiile nu sunt disponibile sau nu sunt transmise în timp util de către autoritățile competente, Autoritatea poate adresa o cerere bine întemeiată și motivată altor autorități de supraveghere, ministerului de finanțe, în cazul în care acesta din urmă are la dispoziția sa informații prudențiale, băncii centrale sau institutului statistic al statului membru în cauză.

(2a) În cazul în care informațiile nu sunt disponibile sau nu sunt transmise în timp util în temeiul alineatelor (1) sau (2), Autoritatea poate adresa direct instituțiilor financiare implicate o cerere bine întemeiată și motivată. Prin aceasta se explică de ce sunt necesare datele privitoare la instituțiile financiare implicate.

Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la cereri în conformitate cu alineatul (2) și cu prezentul alineat.

La cererea autorității, autoritățile competente sprijină Autoritatea în procesul de colectare a acestor informații.

(3) Autoritatea poate utiliza informațiile confidențiale primite în temeiul prezentului articol exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

Miercuri, 7 iulie 2010

Articolul 21

Relația cu CERS

- (1) Autoritatea ■ cooperează **îndeaproape și regulat** cu CERS.
- (2) Autoritatea ■ pune la dispoziția CERS informații regulate și actualizate necesare pentru ca acesta să-și poată îndeplini atribuțiile. Orice date necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, care nu apar sub formă de rezumat sau sub formă de date colective trebuie puse la dispoziția CERS fără întârziere la primirea unei cereri motivate, după cum se menționează la articolul [15] din Regulamentul (UE) nr. .../2010 [CERS]. **Autoritatea, în cooperare cu CERS, instituie proceduri interne adecvate pentru transmiterea informațiilor confidențiale, în special cele legate de instituțiile financiare individuale.**
- (3) Autoritatea garantează, în conformitate cu alineatele (4) și (5), că avertismentelor și recomandărilor emise de CERS menționate la articolul [16] din Regulamentul (UE) nr. .../2010 [CERS] li se dă curs.
- (4) La primirea unui avertisment sau unei recomandări din partea CERS adresată Autorității, aceasta convoacă fără întârziere o întrunire a consiliului de supraveghere și evaluează implicațiile avertismentului sau recomandării în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor sale.

Ea decide, prin procedura adecvată de luare a deciziilor, cu privire la **orice măsuri** care trebuie luate în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin prezentul regulament în vederea soluționării problemelor identificate în avertismente și recomandări.

Dacă nu dă curs unei recomandări, Autoritatea explică **Parlamentului European, Consiliului și CERS** motivele acestei alegeri.

- (5) La primirea unui avertisment sau a unei recomandări din partea CERS, adresată unei autorități naționale de supraveghere competente, Autoritatea își utilizează, atunci când este cazul, competențele conferite prin prezentul regulament pentru a garanta că avertismentului sau recomandării i se dă curs în timp util.

Atunci când destinatarul intenționează să nu dea curs recomandării CERS, el informează și discută cu consiliul de supraveghere motivele deciziei sale.

Autoritatea competentă ține seama în mod corespunzător de consiliul de supraveghere atunci când informează **Parlamentul European, Consiliul și CERS**, în conformitate cu articolul [17] din Regulamentul (UE) nr. .../2010 [CERS].

- (6) În momentul executării sarcinilor stabilite în prezentul regulament, Autoritatea ține seama în cea mai mare măsură de avertismentele și recomandările CERS.

Articolul 22

Grupul părților interesate din domeniul bancar

- (1) **În vederea facilitării** consultării părților interesate în domenii care sunt relevante pentru sarcinile Autorității, se înființează un Grup al părților interesate din domeniul bancar. **Grupul părților interesate din domeniul bancar este consultat cu privire la acțiunile întreprinse în conformitate cu articolul 7 referitor la standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare și, după caz și în măsura în care acestea nu privesc instituții financiare individuale, în conformitate cu articolul 8 referitor la orientări și recomandări. În cazul în care trebuie să se ia urgent măsuri, iar consultarea nu este posibilă, Grupul părților interesate din domeniul bancar este informat cât mai rapid cu putință.**

Grupul părților interesate din domeniul bancar se reunește de cel puțin patru ori pe an.

Miercuri, 7 iulie 2010

(2) Grupul părților interesate din domeniul bancar este compus din 30 de membri, reprezentând în proporții echilibrate instituțiile ■ de credit și de investiții **care operează în Uniune**, angajații acestora, precum și consumatorii, utilizatorii serviciilor bancare **și reprezentanții IMM-urilor. Cel puțin cinci dintre membrii săi sunt reprezentanți independenți de vârf din mediul academic. Zece dintre membrii săi reprezintă instituții financiare, iar trei dintre aceștia reprezintă cooperative de credit și bănci de economii.**

■

(3) Membrii Grupului părților interesate din domeniul bancar sunt numiți de consiliul de supraveghere al Autorității, în urma unor propuneri din partea părților interesate. În luarea deciziei sale, consiliul de supraveghere asigură, într-o măsură cât mai mare, un echilibru geografic **și de gen** adecvat și o reprezentare corespunzătoare a părților interesate la nivelul **Uniunii Europene**.

■

(4) **Autoritatea furnizează toate informațiile necesare și asigură asistența de secretariat adecvată pentru Grupul părților interesate din domeniul bancar. Se acordă o compensație adecvată a cheltuielilor de călătorie pentru membrii Grupului părților interesate care reprezintă organizații non-profit. În cadrul Grupului se pot înființa grupuri de lucru pe probleme tehnice.** Membrii Grupului părților interesate din domeniul bancar au un mandat de doi ani și jumătate, după care are loc o nouă procedură de selecție.

Membrii pot avea două mandate succesive.

(5) Grupul părților interesate din domeniul bancar poate transmite Autorității avize și opinii pentru orice subiect legat de atribuțiile Autorității, **acordând o atenție deosebită sarcinilor menționate la articolele 7-7e, 8, 14, 15 și 17.**

(6) Grupul părților interesate din domeniul bancar își adoptă propriul regulament de procedură **după obținerea acordului unei majorități de două treimi a membrilor.**

(7) Autoritatea publică avizele și opiniile Grupului părților interesate din domeniul bancar, precum și rezultatele consultărilor.

Articolul 23

Măsuri de salvagardare

■

(2) Atunci când un stat membru consideră că o decizie luată în temeiul **articolului 10 alineatul (2) sau al articolului 11** îi afectează **în mod direct și semnificativ** responsabilitățile fiscale, acesta **informează Autoritatea, Parlamentul European și Comisia în termen de zece zile lucrătoare** de la transmiterea deciziei Autorității către autoritatea competentă ■.

În notificarea sa, statul membru **explică cauza și oferă o evaluare de impact cu privire la măsura în care** decizia respectivă afectează responsabilitățile sale fiscale.

(2a) În termen de o lună de la notificarea efectuată de statul membru, Autoritatea informează statele membre dacă își menține, modifică sau revocă decizia.

Miercuri, 7 iulie 2010

(3) *Atunci când Autoritatea își menține sau modifică decizia, Consiliul decide cu privire la menținerea sau revocarea deciziei Autorității. Decizia de a menține decizia Autorității se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor săi. Decizia de a revoca decizia Autorității se adoptă cu majoritatea calificată a membrilor săi. În niciunul dintre cazuri nu se ia în calcul votul membrilor vizați.*

(3a) *În cazul în care Consiliul nu ia o decizie în termen de zece zile lucrătoare în cazul articolului 10 și în termen de o lună în cazul articolului 11, se consideră că decizia Autorității se menține.*

(3b) *În cazul în care o decizie adoptată în temeiul articolului 10 conduce la utilizarea fondurilor instituite în conformitate cu articolul 12d sau 12e, statele membre nu solicită Consiliului să mențină sau să revoce decizii adoptate de Autoritate.*

Articolul 24

Procedurile decizionale

(1) Înainte de a lua deciziile prevăzute **în prezentul regulament**, Autoritatea informează **orice destinatar identificat** cu privire la intenția sa de a adopta o decizie, fixând un termen limită în care destinatarul își poate exprima părerea cu privire la problema în cauză, ținând seama cum se cuvine de urgența, **complexitatea și posibilele consecințe ale** situației. **Această dispoziție se aplică mutatis mutandis recomandărilor menționate la articolul 9 alineatul (4).**

(2) Deciziile Autorității enunță motivele pe care se bazează.

(3) Destinatarii deciziilor Autorității sunt informați cu privire la căile de atac disponibile în temeiul prezentului regulament.

(4) Atunci când Autoritatea a luat o decizie în temeiul articolului 10 alineatele (2) sau (3), ea reexaminează periodic respectiva decizie.

(5) Deciziile pe care Autoritatea le adoptă în temeiul articolelor 9, 10 și 11 se publică și menționează identitatea autorității competente sau a instituției financiare implicate, precum și conținutul principal al deciziei, **cu excepția cazului în care o astfel de publicare este în conflict cu** interesul legitim al instituțiilor financiare în ceea ce privește protecția secretelor comerciale **sau ar putea periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar al Uniunii Europene sau a unei părți a acestuia.**

CAPITOLUL III

ORGANIZARE

SECȚIUNEA 1

CONSILIUL DE SUPRAVEGHERE

Articolul 25

Componentă

(1) Consiliul de supraveghere este alcătuit din:

(a) președintele fără drept de vot;

(b) directorii autorităților publice naționale cu competență de supraveghere a instituțiilor de credit din fiecare stat membru, **care se reunesc personal cel puțin de două ori pe an;**

Miercuri, 7 iulie 2010

- (c) un reprezentant fără drept de vot din partea Comisiei;
- (d) un reprezentant fără drept de vot din partea Băncii Centrale Europene;
- (e) un reprezentant fără drept de vot din partea CERS;
- (f) un reprezentant fără drept de vot al fiecăreia dintre celelalte două autorități europene de supraveghere.

(1a) Consiliul de supraveghere convoacă periodic întâlniri cu Grupul părților interesate din domeniul bancar, cel puțin de două ori pe an.

(2) Fiecare autoritate competentă este responsabilă de numirea în cadrul ei a unui supleant la nivel înalt, care poate înlocui membrul consiliului de supraveghere menționat la alineatul (1) litera (b) în cazul în care respectiva persoană nu poate participa.

(3) Dacă autoritatea menționată la alineatul (1) litera (b) nu este o bancă centrală, membrul consiliului de supraveghere menționat la alineatul (1) litera (b) poate **decide să aducă** un reprezentant al băncii centrale din statul membru, fără drept de vot.

(3a) În statele membre în care există mai mult de o autoritate cu responsabilități de supraveghere în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile respective convin asupra unui reprezentant comun. Cu toate acestea, în cazul în care un anumit subiect care urmează să fie discutat de consiliul de supraveghere nu ține de competența autorității naționale reprezentate de membrul menționat la alineatul (1) litera (b), membrul respectiv poate aduce un reprezentant al autorității naționale competente, care nu are drept de vot.

(4) Atunci când este chemat să acționeze în cadrul Directivei 94/19/CE, membrul consiliului de supraveghere menționat la alineatul (1) litera (b) poate fi însoțit, dacă este cazul, de un reprezentant al organismelor relevante care administrează sistemele de garantare a depozitelor în fiecare stat membru, fără drept de vot.

(5) Consiliul de supraveghere poate decide să admită observatori.

Directorul executiv poate participa la reuniunile consiliului de supraveghere, fără a avea drept de vot.

Articolul 26

Comitete și grupuri interne

(1) Consiliul de supraveghere poate stabili comitete și grupuri interne pentru sarcini specifice atribuite consiliului de supraveghere și poate prevedea delegarea unor sarcini și decizii clar definite către comitetele și grupurile interne, către consiliul de administrație sau către președinte.

(2) În vederea îndeplinirii scopurilor prevăzute la articolul 11, consiliul de supraveghere trebuie să convoace un grup **independent, cu o componență echilibrată**, care să faciliteze soluționarea **în mod imparțial a** dezacordului, compus din președinte și doi dintre membri, care nu sunt reprezentanți ai autorităților competente care sunt implicate în dezacord **și care nu au niciun interes în conflictul în cauză și nici legături directe cu autoritățile competente implicate.**

(2a) Sub rezerva articolului 11 alineatul (2), acest grup propune consiliului de supraveghere o decizie spre adoptare finală în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 29 alineatul (1) al treilea paragraf.

Miercuri, 7 iulie 2010

(2b) Consiliul de supraveghere adoptă regulamentul de procedură al grupului menționat la alineatul (2).

Articolul 27

Independența

(1) În exercitarea atribuțiilor care le sunt conferite în temeiul prezentului regulament, președintele și membrii cu drept de vot ai consiliului de supraveghere acționează independent și obiectiv în interesul **exclusiv al Uniunii în ansamblul său** și nu solicită sau nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor sau organelor **Uniunii**, din partea guvernului unui stat membru sau din partea oricărei entități publice sau private.

(2) Statele membre, instituțiile UE și niciun alt organism public sau privat nu urmăresc să influențeze membrii consiliului de supraveghere în executarea atribuțiilor lor.

Articolul 28

Atribuții

(1) Consiliul de supraveghere oferă consiliere pentru lucrările Autorității și este responsabil cu luarea deciziilor menționate la capitolul II.

(2) Consiliul de supraveghere adoptă avize, recomandări și decizii și emite opiniile menționate la capitolul II.

(3) Consiliul de supraveghere numește președintele.

(4) Consiliul de supraveghere adoptă în fiecare an, înainte de 30 septembrie, pe baza unei propuneri din partea consiliului de administrație, programul de lucru al Autorității pentru anul următor și îl transmite în scop informativ Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Programul de lucru se adoptă fără a se aduce atingere procedurii bugetare anuale și se publică.

(4a) La propunerea consiliului de administrație, consiliul de supraveghere adoptă raportul anual privind activitățile Autorității, inclusiv privind îndeplinirea sarcinilor președintelui, pe baza proiectului de raport menționat la articolul 38 alineatul (7) și îl transmite până la data de 15 iunie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și Comitetului Economic și Social European. Raportul este făcut public.

(5) Consiliul de supraveghere adoptă programul de lucru multianual al Autorității și îl transmite în scop informativ Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Programul de lucru multianual se adoptă fără a se aduce atingere procedurii bugetare anuale și se publică.

(6) Consiliul de supraveghere **adoptă bugetul** în conformitate cu articolul 49.

(7) Consiliul de supraveghere își exercită funcția de autoritate disciplinară în raport cu președintele și directorul executiv și poate să îi revoce pe aceștia în conformitate cu articolul 33 alineatul (5) și, respectiv, cu articolul 36 alineatul (5).

Miercuri, 7 iulie 2010

Articolul 29

Luarea de decizie

(1) **Deciziile consiliului de supraveghere se iau cu majoritatea simplă a membrilor, în conformitate cu principiul potrivit căruia fiecare membru dispune de un vot.**

În ceea ce privește actele specificate la articolele 7 și 8 și măsurile și deciziile adoptate în temeiul capitolului VI și prin derogare de la primul paragraf, consiliul de supraveghere ia decizii cu o majoritate calificată a membrilor săi, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În ceea ce privește deciziile menționate la articolul 11 alineatul (3), referitor la deciziile luate de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, decizia propusă de grup se consideră adoptată dacă este aprobată cu o majoritate simplă, cu excepția cazului în care este respinsă de către un număr de membri ai căror voturi constituie o minoritate de blocare, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Pentru toate celelalte decizii menționate la articolul 11 alineatul (3), decizia propusă de grup se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor consiliului de supraveghere, cu respectarea principiului conform căruia fiecare membru dispune de un vot.

(2) Întrunirile consiliului de supraveghere sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea unei treimi din membrii săi și sunt prezidate de președinte.

(3) Consiliul de supraveghere își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(4) Regulamentul de procedură prevede în detaliu condițiile de vot, inclusiv, dacă este cazul, regulile referitoare la cvorum. Membrii fără drept de vot și observatorii, cu excepția președintelui și a directorului executiv, nu participă la nicio discuție din cadrul consiliului de supraveghere referitoare la instituțiile financiare individuale, decât dacă se prevede altfel la articolul 61 sau în **actele legislative menționate** la articolul 1 alineatul (2).

SECȚIUNEA 2

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Articolul 30

Componență

(1) Consiliul de administrație se compune din președinte **■** și **alți șase membri ai consiliului** de supraveghere, **aleși de către și dintre membrii cu drept de vot ai consiliului de supraveghere.**

Fiecare membru, în afară de președinte, are un supleant, care poate înlocui membrul consiliului de administrație dacă acesta nu poate participa.

Mandatul membrilor aleși de consiliul de supraveghere este de doi ani și jumătate. Acesta poate fi reînnoit o singură dată. **Componența consiliului de administrație este echilibrată și proporțională și reflectă Uniunea Europeană în ansamblu. Mandatele se suprapun și se aplică un sistem corespunzător de rotație.**

(2) Deciziile consiliului de administrație se adoptă pe baza unei majorități a membrilor prezenți. Fiecare membru are un vot.

Miercuri, 7 iulie 2010

Directorul executiv și un reprezentant al Comisiei participă la reuniunile consiliului de administrație, fără a avea drept de vot.

Reprezentantul Comisiei are dreptul de a vota asupra aspectelor menționate la articolul 49.

Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(3) Reuniunile consiliului de administrație sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea cel puțin a unei treimi din membrii săi și sunt prezidate de președinte.

Consiliul de administrație se întrunește înaintea fiecărei reuniuni a consiliului de supraveghere și ori de câte ori consideră necesar. Consiliul se întrunește cel puțin de cinci ori pe an în sesiune

(4) Membrii consiliului de administrație pot, sub rezerva regulamentului de procedură, să fie asistați de consultanți sau de experți. **Membrii fără drept de vot, cu excepția directorului executiv, nu participă la discuțiile din cadrul consiliului de administrație referitoare la instituțiile financiare individuale.**

Articolul 31

Independența

Membrii consiliului de administrație acționează independent și obiectiv în interesul **exclusiv al Uniunii în ansamblul său**, fără a solicita sau a primi instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor **Uniunii**, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui organism public sau privat.

Nici statele membre, nici instituțiile sau organismele Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu încearcă să influențeze membrii consiliului de administrație.

Articolul 32

Atribuții

(1) Consiliul de administrație se asigură că Autoritatea își duce la îndeplinire misiunea și își exercită atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Consiliul de administrație propune un program de lucru anual și multianual care trebuie adoptat de consiliul de supraveghere.

(3) Consiliul de administrație își exercită competențele bugetare în conformitate cu articolele 49 și 50.

(4) Consiliul de administrație adoptă planul privind politica de personal al Autorității și, în temeiul articolului 54 alineatul (2), măsurile de aplicare necesare ale Statutului funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”).

(5) Consiliul de administrație adoptă dispozițiile speciale privind dreptul de acces la documentele Autorității, în conformitate cu articolul 58.

(6a) Consiliul de administrație propune un raport anual referitor la activitățile Autorității, inclusiv la sarcinile președintelui, pe baza proiectului de raport menționat la articolul 38 alineatul (7) și îl prezintă consiliului de supraveghere pentru aprobare și în vederea transmiterii către Parlamentul European.

Miercuri, 7 iulie 2010

- (7) Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.
- (8) Consiliul de administrație numește și revocă membrii comisiei de apel, în conformitate cu articolul 44 alineatele (3) și (5).

SECȚIUNEA 3

PREȘEDINTELE

Articolul 33

Numire și atribuții

- (1) Autoritatea este reprezentată de un președinte, care este un expert independent cu normă întreagă.

Președintele este responsabil cu pregătirea lucrărilor consiliului de supraveghere și prezidează întrunirile consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație.

- (2) Președintele este numit de consiliul de supraveghere, pe criterii de merit, competențe, cunoașterea instituțiilor financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare, **în urma unei proceduri de selecție deschise, organizate și conduse de consiliul de supraveghere.**

Comisia prezintă Parlamentului European o listă cu trei candidați finaliști. După audierea respectivelor candidați, Parlamentul European îl selectează pe unul dintre aceștia. Candidatul astfel selectat este numit de consiliul de supraveghere.

De asemenea, consiliul de supraveghere alege dintre membrii săi un supleant care preia funcțiile președintelui în absența acestuia. **Acest supleant nu este ales dintre membrii consiliului de administrație.**

- (3) Mandatul președintelui este de cinci ani și poate fi reînnoit o singură dată.
- (4) În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al președintelui, consiliul de supraveghere evaluează:
- (a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;
- (b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Luând în considerare respectiva evaluare, consiliul de supraveghere poate prelungi mandatul președintelui dacă acest lucru este aprobat de Parlamentul European.

- (5) Președintele poate revocat doar de Parlamentul European **pe baza unei decizii adoptate de consiliul de supraveghere.**

Președintele nu poate împiedica consiliul de supraveghere să discute chestiuni legate de persoana sa, în special necesitatea revocării sale, și nu poate fi implicat în deliberări referitoare la astfel de chestiuni.

Miercuri, 7 iulie 2010

Articolul 34

Independența

Fără a aduce atingere rolului consiliului de supraveghere în ceea ce privește atribuțiile președintelui, acesta din urmă nu poate nici solicita, nici accepta instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor comunitare, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism public sau privat.

Nici statele membre, nici instituțiile Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmăresc să influențeze președintele în executarea atribuțiilor sale.

În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 54, după părăsirea funcției, președintele este supus în continuare obligației de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Articolul 35

Raportare

(1) Parlamentul European și **Consiliul pot** invita președintele sau supleantul acestuia, respectând pe deplin independența acestora, să facă ■ o declarație . **Președintele face o declarație în fața Parlamentului European și răspunde la toate întrebările adresate de deputați, ori de câte ori i se solicită acest lucru.**

(2) Președintele **prezintă Parlamentului European, la cerere și cu cel puțin 15 zile înainte de declarația menționată la alineatul (1), un raport scris** privind **principalele activități ale Autorității.**

(2a) În afară de informațiile menționate la articolele 7a-7e, 8, 9, 10, 11a și 18, raportul include, de asemenea, orice informații relevante solicitate ad-hoc de Parlamentul European.

SECȚIUNEA 4

DIRECTORUL EXECUTIV

Articolul 36

Numire

(1) Autoritatea este gestionată de un director executiv, care este un expert independent cu normă întreagă.

(2) Directorul executiv este numit de consiliul de supraveghere, în urma unei proceduri de selecție deschisă și a confirmării de către **Parlamentul European**, pe criterii de merit, competențe, cunoașterea participanților la piețele financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare, precum și în materie de management.

(3) Mandatul directorului executiv este de cinci ani și poate fi reînnoit o singură dată.

(4) În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al directorului executiv, consiliul de supraveghere realizează o evaluare.

În respectiva evaluare, consiliul de supraveghere analizează în special:

(a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;

(b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Miercuri, 7 iulie 2010

Luând în considerare evaluarea, consiliul de supraveghere poate prelungi o dată mandatul directorului executiv.

- (5) Directorul executiv poate fi revocat doar în urma unei decizii a consiliului de supraveghere.

Articolul 37

Independența

(1) Fără a aduce atingere rolului consiliului de administrație, respectiv rolului consiliului de supraveghere în ceea ce privește atribuțiile directorului executiv, acesta din urmă nu trebuie nici să solicite, nici să accepte instrucțiuni din partea unui guvern, a unei autorități, organizații sau persoane din afara Autorității.

(1a) Nici statele membre, nici instituțiile Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmărește să influențeze directorul executiv în executarea atribuțiilor sale.

În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 54, după părăsirea funcției, directorul executiv este supus în continuare obligației de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Articolul 38

Atribuții

(1) Directorul executiv este responsabil cu gestionarea Autorității și pregătește lucrările consiliului de administrație.

(2) Directorul executiv este responsabil de punerea în aplicare a programului anual de lucru al Autorității sub îndrumarea consiliului de supraveghere și sub controlul administrativ al consiliului de administrație.

(3) Directorul executiv ia măsurile necesare, în special cea de adoptare a instrucțiunilor administrative interne și de publicare a comunicărilor, pentru a garanta funcționarea Autorității în conformitate cu prezentul regulament.

(4) Directorul executiv pregătește programul de lucru multianual menționat la articolul 32 alineatul (2).

(5) Până la 30 iunie, în fiecare an, directorul executiv pregătește programul de lucru pentru anul următor menționat la articolul 32 alineatul (2).

(6) Directorul executiv elaborează un proiect preliminar de buget al Autorității în temeiul articolului 49 și execută bugetul Autorității în temeiul articolului 50.

(7) În fiecare an, directorul executiv pregătește un proiect de raport ■ care conține o secțiune privind activitățile de reglementare și de supraveghere ale Autorității și o secțiune privind aspectele financiare și administrative.

(8) În ceea ce privește personalul Autorității, directorul executiv își exercită competențele stabilite la articolul 54 și administrează chestiunile legate de personal.

Miercuri, 7 iulie 2010

CAPITOLUL IV

SISTEMUL EUROPEAN AL SUPRAVEGHETORILOR FINANCIARI ▯

SECȚIUNEA 2

AUTORITĂȚILE EUROPENE DE SUPRAVEGHERE (COMITETUL COMUN)

Articolul 40

Înființare

- (1) Se înființează **Autoritățile europene de supraveghere (Comitetul comun)**.
- (2) Comitetul comun funcționează ca un forum în cadrul căruia Autoritatea cooperează îndeaproape și în mod regulat și garantează coerența transsectorială cu **celelalte AES, în special în ceea ce privește:**
- **conglomeratele financiare;**
 - **contabilitatea și auditul;**
 - **analizele microprudențiale ale evoluțiilor, riscurilor și vulnerabilităților transsectoriale care pun în pericol stabilitatea financiară;**
 - **produsele de investiții cu amănuntul;**
 - **măsurile de combatere a spălării banilor; și**
 - **schimburile de informații cu CERS și dezvoltarea relațiilor dintre CERS și Autoritățile europene de supraveghere.**
- (3) **Comitetul comun dispune de personal propriu furnizat de cele trei autorități europene de supraveghere, care va îndeplini funcția de secretariat.** Autoritatea alocă resursele adecvate în vederea **acoperirii cheltuielilor** administrative, de infrastructură și operaționale.

Articolul 40a

Supraveghere

În cazul în care o instituție financiară își desfășoară activitatea în sectoare diferite, Comitetul comun soluționează dezacordurile în conformitate cu articolul 42.

Articolul 41

Componență

- (1) Comitetul comun se compune din președinții **Autorităților europene de supraveghere** și, dacă este cazul, președintele unui subcomitet înființat în temeiul articolului 43.
- (2) Directorul executiv, **un reprezentant al Comisiei** și CERS pot participa în calitate de observatori la întrunirile Comitetului comun ▯, precum și ale subcomitetelor menționate la articolul 43.
- (3) Președintele Comitetului comun ▯ este numit pe baza unui sistem de rotație anual, fiind ales dintre președintele Autorității bancare europene, al Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și al Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe. **Președintele Comitetului comun numit în conformitate cu prezentul alineat este numit și în funcția de vicepreședinte al CERS.**

Miercuri, 7 iulie 2010

(4) Comitetul comun ■ își adoptă propriul regulament de procedură și îl publică. Regulamentul poate prevedea mai mulți participanți la întrunirile Comitetului comun.

Comitetul comun ■ se întrunește cel puțin o dată la două luni.

Articolul 42

Poziții și acte comune

În cadrul atribuțiilor sale prevăzute la capitolul II și, mai ales, în ceea ce privește implementarea Directivei 2002/87/CE, Autoritatea ajunge, dacă este cazul, la poziții comune cu Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și cu Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe.

Acele care cad sub incidența articolelor 7, 9, 10 sau 11 din prezentul regulament, referitoare la aplicarea Directivei 2002/87/CE sau a oricărui act legislativ menționat la articolul 1 alineatul (2), care cade, de asemenea, în sfera de competență a Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale sau a Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe se adoptă de Autoritate, de Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și de Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, în paralel, după caz.

Articolul 43

Subcomitete

(1) În vederea aplicării articolului 42, se înființează un subcomitet al Comitetului comun ■ care să abordeze chestiunile legate de conglomeratele financiare.

(2) Respectivul subcomitet se compune din persoanele menționate la articolul 41 alineatul (1) și un reprezentant la nivel înalt provenind din actualul personal al autorității competente relevante din fiecare stat membru.

(3) Subcomitetul alege un președinte dintre membrii săi, care trebuie să fie, de asemenea, membru al Comitetului comun ■.

(4) Comitetul comun poate institui alte subcomitete.

SECȚIUNEA 3

COMISIA DE APEL

Articolul 44

Componentă

(1) Comisia de apel este un organism comun **celor trei autorități** europene **de supraveghere**.

(2) Comisia de apel se compune din șase membri și șase supleanți, cu **reputație** și cunoștințe în domeniu **consacrate și cu experiență profesională, inclusiv în domeniul supravegherii, experiență obținută la un nivel suficient de înalt în domeniul bancar, de asigurări, al piețelor de valori mobiliare sau al altor servicii financiare**, fiind excluși membrii actualului personal al autorităților competente sau al altor instituții naționale sau **ale Uniunii** care sunt implicați în activitățile Autorității. **Un număr semnificativ de membri ai comisiei de apel dispun de o experiență juridică suficientă pentru a putea oferi consiliere juridică profesională cu privire la legalitatea exercitării de către Autoritate a competențelor sale.**

Comisia de apel își desemnează președintele.

Deciziile comisiei de apel se adoptă cu voturile a cel puțin patru din cei șase membri ai săi. **În cazul în care decizia atacată intră sub incidența prezentului regulament, această majoritate de patru membri cuprinde cel puțin unul dintre cei doi membri ai comisiei de apel numiți de către Autoritate.**

Miercuri, 7 iulie 2010

Comisia de apel este convocată de președinte atunci când este necesar.

(3) Doi membri ai comisiei de apel și doi supleanți sunt numiți de către consiliul de administrație al Autorității fiind aleși de pe o listă propusă de Comisie, întocmită în urma unei invitații publice de manifestare a interesului publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, și după consultarea consiliului de supraveghere.

Ceilalți membri sunt numiți în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. .../2010 [AEAPO] și cu Regulamentul (UE) nr. .../2010 [AEVMP].

(4) Mandatul membrilor comisiei de apel este de cinci ani. Acest mandat poate fi reînnoit o singură dată.

(5) Un membru al comisiei de apel care a fost numit de consiliul de administrație al Autorității nu poate fi revocat pe durata mandatului decât în cazul în care s-a făcut vinovat de o abatere gravă, iar consiliul de administrație, după ce a consultat consiliul de supraveghere, a adoptat o decizie în acest sens.

(6) Autoritatea **bancară europeană**, Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe acordă comisiei de apel sprijinul adecvat în ceea ce privește funcționarea și secretariatul **prin intermediul Comitetului comun**.

Articolul 45

Independență și imparțialitate

(1) Membrii comisiei de apel sunt independenți în luarea deciziilor. Ei nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune. Aceștia nu au dreptul să ocupe alte funcții în cadrul Autorității, al consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere.

(2) Membrii comisiei de apel nu iau parte la procedurile de contestație introduse dacă au un interes personal în cauză respectivă, dacă au fost anterior implicați ca reprezentanți ai uneia dintre părți sau dacă au participat la adoptarea deciziei care face obiectul contestației.

(3) În cazul în care, dintr-unul din motivele expuse la alineatele (1) și (2) sau dintr-un oricare alt motiv, un membru al comisiei de apel consideră că un alt membru nu ar trebui să ia parte la procedurile de contestație, membrul respectiv informează comisia de apel cu privire la acest lucru.

(4) Oricare parte din cadrul unei proceduri de contestație poate ridica obiecții împotriva participării unui membru al comisiei de apel în baza oricăruia dintre motivele menționate la alineatele (1) și (2) sau dacă este suspectat de părtinire.

O obiecție nu poate fi fundamentată pe criteriul de naționalitate a membrilor și nu este admisibilă dacă, deși conștientă de existența unui motiv de obiecție, partea la o procedură de contestație face cu toate acestea un pas procedural, altul decât cel de a ridica obiecții privind componența comisiei de apel.

(5) Comisia de apel decide cu privire la acțiunile care trebuie întreprinse în cazurile menționate la alineatele (1) și (2) fără participarea membrului în cauză.

În scopul luării acestei decizii, membrul în cauză este înlocuit în cadrul comisiei de apel de către supleantul său, cu condiția ca acesta din urmă să nu se găsească într-o situație similară. În acest din urmă caz, președintele desemnează un înlocuitor printre supleanții disponibili.

(6) Membrii comisiei de apel se angajează să acționeze independent și în interesul public.

Miercuri, 7 iulie 2010

În acest scop, aceștia redactează o declarație de angajament și o declarație de interese, indicând fie absența oricăror interese care ar putea fi considerate drept susceptibile de a le afecta independența, fie orice interese directe sau indirecte care ar putea fi considerate susceptibile de a le afecta independența.

Toate aceste declarații sunt făcute publice, în fiecare an și în scris.

CAPITOLUL V

MĂSURI CORECTIVE

Articolul 46

Contestații

(1) Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv autoritățile competente, poate contesta o decizie a Autorității, dintre cele menționate la articolele 9, 10 și 11 și orice altă decizie adoptată de Autoritate în temeiul **actelor legislative** menționate la articolul 1 alineatul (2) care este adresată persoanei respective, precum și o decizie care, deși adresată unei alte persoane, privește direct și personal persoana în cauză.

(2) Constația, împreună cu expunerea de motive, se înaintează în scris la sediul Autorității, în termen de două luni de la data notificării deciziei către persoana vizată sau, în absența acesteia, în termen de două luni de la data la care Autoritatea a publicat decizia sa.

Comisia de apel ia o decizie cu privire constatație în termen de două luni de la introducerea acesteia.

(3) O constatație efectuată în temeiul alineatului (1) nu are efect suspensiv.

Comisia de apel poate, cu toate acestea, în cazul în care consideră că circumstanțele o cer, să suspende aplicarea deciziei contestate.

(4) În cazul în care constatația este admisibilă, comisia de apel examinează dacă aceasta este bine întemeiată. Comisia de apel invită părțile implicate ■ să prezinte observațiile pe care le au cu privire la înștiințările făcute de ea însăși sau cu privire la comunicările altor părți la procedura de constatație, cu respectarea termenelor stabilite. Părțile la procedurile de constatație au dreptul să susțină o prezentare orală.

(5) Comisia de apel poate **să confirme decizia luată de organismul competent al** Autorității sau poate transfera cazul organismului competent din cadrul Autorității. Decizia comisiei de apel este obligatorie pentru acest organism competent, **care adoptă o decizie modificată privind cazul în speță.**

(6) Comisia de apel își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(7) Deciziile adoptate de comisia de apel sunt motivate și publicate de Autoritate.

Articolul 47

Acțiuni în fața Tribunalului ■ și a Curții de Justiție

(1) O acțiune poate fi înaintată Tribunalului ■ sau Curții de Justiție, în conformitate cu **articolul 263 din TFUE**, pentru contestarea unei decizii luate de către comisia de apel, sau, în cazul în care nu există un drept de constatație în fața comisiei de apel, a unei decizii luate de Autoritate.

Miercuri, 7 iulie 2010

(1a) **Statele membre și instituțiile Uniunii, precum și orice persoană fizică sau juridică, pot introduce o acțiune directă la Curtea de Justiție împotriva deciziilor Autorității, în conformitate cu articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.**

(2) În cazul în care Autoritatea are obligația de a acționa, însă nu adoptă o decizie, poate fi înaintată o acțiune în constatarea abținerii de a acționa Tribunalului sau Curții de Justiție, în conformitate cu **articolul 265 din TFUE.**

(3) Autoritatea are obligația să ia măsurile necesare pentru a se conforma cu hotărârea Tribunalului sau cu cea a Curții de Justiție.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 48

Bugetul Autorității

(1) Veniturile Autorității, **care este un organism european în conformitate cu articolul 185 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului**, constau în principal din **orice combinație dintre următoarele:**

(a) contribuții obligatorii din partea autorităților publice naționale competente în domeniul supravegherii instituțiilor financiare, **care sunt stabilite în conformitate cu o formulă bazată pe ponderarea voturilor prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;**

(b) o subvenție **din partea Uniunii** prevăzută în bugetul general al Uniunii Europene (Secțiunea Comisie); **finanțarea Autorității de către Uniunea Europeană constituie obiectul unui acord încheiat de autoritatea bugetară, după cum se prevede la punctul 47 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară;**

(c) orice onorarii plătite Autorității în cazurile specificate de dispozițiile în domeniu ale dreptului **Uniunii.**

(2) Cheltuielile Autorității cuprind cel puțin cheltuielile cu personalul, salariile, cheltuielile administrative, de infrastructură, **de formare profesională** și operaționale.

(3) Se asigură un echilibru între venituri și cheltuieli.

(4) Toate veniturile și cheltuielile Autorității fac obiectul unor estimări pentru fiecare exercițiu financiar, care corespunde anului calendaristic, estimări care sunt prezentate în bugetul Autorității.

Articolul 49

Elaborarea bugetului

(1) Până la 15 februarie a fiecărui an, directorul executiv elaborează o declarație estimativă privind veniturile și cheltuielile pentru anul financiar următor și înaintează acest proiect preliminar de buget consiliului de administrație și **consiliului de supraveghere**, împreună cu proiectul de schemă de personal. În fiecare an, **consiliul de supraveghere**, pe baza unui proiect preliminar de buget stabilit de directorul executiv și **aprobat de consiliul de administrație**, elaborează o declarație estimativă a veniturilor și a cheltuielilor Autorității pentru exercițiul financiar următor. Această declarație estimativă, incluzând un proiect de schemă de personal, este transmis Comisiei de către **consiliul de supraveghere** până la data de 31 martie. Înaintea adoptării declarației estimative, proiectul pregătit de directorul executiv trebuie aprobat de **consiliul de administrație.**

Miercuri, 7 iulie 2010

(2) Raportul estimativ se transmite de către Comisie Parlamentului European și Consiliului (denumiți în continuare „autoritatea bugetară”), împreună cu proiectul preliminar de buget general al Uniunii Europene.

(3) Pe baza acestei declarații estimative, Comisia înscrie în proiectul preliminar al bugetului general al Uniunii Europene previziunile pe care le consideră necesare, ținând cont de schema de personal și de cuantumul subvenției din bugetul general al Uniunii Europene în conformitate cu **articolele 313 și 314 din TFUE**.

(4) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Autorității. Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru subvenția destinată Autorității.

(5) **Consiliul de supraveghere** adoptă bugetul Autorității. Acesta devine definitiv odată cu adoptarea finală a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, se modifică în consecință.

(6) Consiliul de administrație informează fără întârziere autoritatea bugetară cu privire la intenția sa de a executa orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru finanțarea bugetului său, în special orice proiect imobiliar, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile. Consiliul informează Comisia cu privire la acest lucru. În cazul în care una dintre autoritățile bugetare intenționează să emită un aviz, aceasta informează Autoritatea cu privire la intenția sa în termen de două săptămâni de la primirea informațiilor privind respectivul proiect. În absența unui răspuns, Autoritatea poate demara operațiunea planificată.

(6a) Pentru primul an de funcționare al Autorității, care se încheie la 31 decembrie 2011, bugetul acesteia este aprobat de membrii comitetului de nivel 3, după consultarea Comisiei, și este transmis Parlamentului European și Consiliului spre aprobare.

Articolul 50

Execuția și controlul bugetului

(1) Directorul executiv își exercită competențele de ordonator de credite și execută bugetul Autorității.

(2) Până la data de 1 martie după încheierea fiecărui exercițiu financiar, contabilul Autorității transmite contabilului Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor provizorii, precum și raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv. De asemenea, contabilul Autorității trimite membrilor consiliului de supraveghere, Parlamentului European și Consiliului raportul privind gestiunea bugetară și financiară, până la data de 31 martie a anului următor.

Contabilul Comisiei consolidează apoi situația conturilor provizorii ale instituțiilor și ale organismelor descentralizate în conformitate cu articolul 128 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽³⁴⁾ (denumit în continuare „Regulamentul financiar”).

(3) După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității, în conformitate cu dispozițiile articolului 129 din Regulamentul financiar, directorul executiv elaborează, pe propria răspundere, situația conturilor finale ale Autorității și o trimite spre avizare consiliului de administrație.

(4) Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la situația conturilor finale ale Autorității.

⁽³⁴⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

Miercuri, 7 iulie 2010

- (5) Până la data de 1 iulie după încheierea exercițiului financiar, directorul executiv transmite membrilor consiliului de supraveghere, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor finale împreună cu avizul consiliului de administrație.
- (6) Conturile finale se publică.
- (7) Directorul executiv comunică Curții de Conturi un răspuns la observațiile formulate de aceasta până la data de 30 septembrie. Acesta trimite, de asemenea, o copie a acestui răspuns consiliului de administrație și Comisiei.
- (8) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă și în conformitate cu articolul 146 alineatul (3) din Regulamentul financiar, toate informațiile necesare derulării eficiente a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză.
- (9) La recomandarea Consiliului care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European aprobă descărcarea de gestiune a Autorității pentru execuția bugetului pentru anul financiar N (***inclusiv toate cheltuielile și veniturile Autorității***), până la data de 15 mai a anului N + 2.

Articolul 51

Norme financiare

Normele financiare aplicabile Autorității se adoptă de către consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Aceste norme nu se pot abate de la Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei⁽³⁵⁾, cu excepția situațiilor în care acest lucru este impus de necesități operaționale specifice indispensabile funcționării autorității și numai cu acordul prealabil al Comisiei.

Articolul 52

Măsuri antifraudă

- (1) În scopul combaterii fraudei, corupției și a altor activități ilegale, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 se aplică Autorității fără restricții.
- (2) Autoritatea aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)⁽³⁶⁾ și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților Autorității.
- (3) Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea stipulează clar că OLAF și Curtea de Conturi pot să desfășoare, dacă este necesar, verificări la fața locului în cazul beneficiarilor sumelor de bani plătite de către Autoritate, precum și în cazul personalului responsabil cu alocarea acestor sume de bani.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 53

Privilegii și imunități

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică Autorității și personalului aferent.

⁽³⁵⁾ JO L 357, 31.12.2002, p. 72.

⁽³⁶⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

Miercuri, 7 iulie 2010

Articolul 54

Personalul

- (1) Statutul funcționarilor, regimul aplicabil celorlalți agenți și normele adoptate de comun acord de către instituțiile **Uniunii** în scopul aplicării acestora se aplică personalului Autorității, inclusiv directorului executiv **și președintelui** acesteia.
- (2) Consiliul de administrație, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor.
- (3) În ceea ce privește personalul său, Autoritatea exercită atribuțiile conferite autorității de desemnare conform Statutului funcționarilor, precum și autorității împuternicite să încheie contracte conform regimului aplicabil celorlalți agenți.
- (4) Consiliul de administrație adoptă dispoziții care să permită detașarea experților naționali din statele membre pe lângă Autoritate.

Articolul 55

Răspunderea Autorității

- (1) În cazul răspunderii necontractuale, Autoritatea oferă despăgubiri, în conformitate cu principiile generale comune legislației statelor membre, pentru orice daune produse de ea însăși sau de membrii personalului său în exercițiul funcțiunii. Curtea de Justiție deține competențe de jurisdicție în litigiile privind despăgubirile în cazul unor asemenea prejudicii.
- (2) Răspunderea financiară personală și răspunderea disciplinară a personalului Autorității față de aceasta sunt guvernate de dispozițiile relevante aplicabile personalului Autorității.

Articolul 56

Obligația respectării secretului profesional

- (1) Membrii consiliului de supraveghere și ai consiliului de administrație, directorul executiv și membrii personalului Autorității, inclusiv funcționarii detașați temporar din statele membre **și toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Autoritate pe baze contractuale**, respectă obligațiile legate de secretul profesional în temeiul **articolului 339 din TFUE** și al dispozițiilor relevante din legislația **Uniunii** în domeniu, chiar și după ce aceștia și-au încetat atribuțiile.

În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 54, după încetarea raportului de muncă, membrii personalului sunt supuși în continuare obligației de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Nici statele membre, nici instituțiile sau organismele Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu încearcă să influențeze membrii personalului Autorității.

- (2) Fără a aduce atingere cazurilor acoperite de dreptul penal, nicio informație confidențială primită de persoanele menționate la alineatul (1) în timpul exercitării atribuțiilor lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, cu excepția prezentării sale într-o formă sintetică sau agregată, astfel încât instituțiile financiare individuale să nu poată fi identificate.

În plus, obligația prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf al prezentului alineat nu trebuie să împiedice Autoritatea și autoritățile naționale de supraveghere să utilizeze informațiile pentru garantarea respectării **actelor legislative** menționate la articolul 1 alineatul (2) și, în special, pentru procedurile legale necesare pentru adoptarea deciziilor.

Miercuri, 7 iulie 2010

(3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică Autoritatea să facă schimb de informații cu autoritățile naționale de supraveghere în conformitate cu prezentul regulament și cu celelalte acte legislative comunitare aplicabile instituțiilor financiare.

Aceste informații fac obiectul secretului profesional menționat la alineatele (1) și (2). Autoritatea stipulează în regulamentul intern de procedură metodele practice de punere în aplicare a normelor referitoare la confidențialitate menționate la alineatele (1) și (2).

(4) Autoritatea aplică Decizia Comisiei 2001/844/CE, CECO, Euratom ⁽³⁷⁾.

Articolul 57

Protecția datelor

Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește prelucrarea datelor personale în temeiul Directivei 95/46/CE sau obligațiilor Autorității în ceea ce privește prelucrarea datelor personale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001, în momentul îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin.

Articolul 58

Accesul la documente

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor deținute de Autoritate.

(2) Consiliul de administrație adoptă măsurile practice pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 până la 31 mai 2011.

(3) Deciziile adoptate de către Autoritate, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unor plângeri către Ombudsman sau al unor proceduri pe lângă Curtea de Justiție, în urma contestației înaintate comisiei de apel, după caz, în conformitate cu condițiile prevăzute la **articolele 228 și 263 din TFUE**.

Articolul 59

Regimul lingvistic

(1) Dispozițiile Regulamentului nr. 1 al Consiliului ⁽³⁸⁾ se aplică Autorității.

(2) Consiliul de administrație decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității.

(3) Serviciile de traducere necesare funcționării Autorității sunt efectuate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 60

Acordul privind sediul

Dispozițiile necesare referitoare la amplasarea sediului Autorității în statul membru în care aceasta este stabilită și facilitățile care trebuie oferite de statul respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru directorului executiv, membrilor consiliului de administrație, angajaților Autorității și membrilor familiilor acestora trebuie prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între Autoritate și statul membru respectiv, după obținerea aprobării consiliului de administrație.

⁽³⁷⁾ JO L 317, 3.12.2001, p. 1.

⁽³⁸⁾ JO 17, 6.10.1958, p. 385.

Miercuri, 7 iulie 2010

Statul membru respectiv asigură cele mai bune condiții posibile pentru buna funcționare a Autorității, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă și cu vocație europeană, precum și conexiuni de transport adecvate.

Articolul 61

Participarea țărilor terțe

(1) Participarea la lucrările Autorității este deschisă țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și care au încheiat acorduri cu **Uniunea Europeană** prin care au adoptat și aplică legislația **Uniunii** în domeniul de competență al Autorității menționat la articolul 1 alineatul (2).

(1a) Autoritatea poate coopera cu țări terțe care aplică o legislație recunoscută ca fiind echivalentă în domeniile de competență ale Autorității menționate la articolul 1 alineatul (2), astfel cum este prevăzut în acordurile internaționale încheiate de Uniune în conformitate cu articolul 216 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) În conformitate cu prevederile relevante ale acestor acorduri, se stabilesc aranjamente precizând, în special, natura, sfera și aspectele procedurale ale participării acestor țări la activitățile Autorității, inclusiv prevederi referitoare la contribuțiile financiare și la personal. Acestea pot prevedea reprezentarea, în calitate de observator, în cadrul consiliului de supraveghere, însă trebuie să garanteze că aceste țări nu participă la nicio discuție legată de instituții financiare individuale, în afară de cazul în care ele au un interes direct.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 62

Ațiuni pregătitoare

(-1) În perioada de după intrarea în vigoare a prezentului regulament și până la înființarea Autorității, CEIB colaborează îndeaproape cu Comisia în vederea pregătirii pentru înlocuirea CEIB de către Autoritate.

(1) **După înființarea Autorității**, Comisiei îi revine răspunderea pentru instituirea administrativă și funcționarea administrativă inițială a Autorității, până în momentul în care aceasta dispune de capacitatea operațională necesară pentru executarea propriului buget.

În acest scop, până în momentul în care directorul executiv începe să își exercite responsabilitățile în urma numirii sale de către consiliul de supraveghere în conformitate cu articolul 36, Comisia poate numi un funcționar interimar care să îndeplinească funcțiile directorului executiv. **Această perioadă este limitată până la momentul în care Autoritatea are capacitatea operațională de a-și executa propriul buget.**

(2) Directorul executiv interimar poate autoriza toate plățile acoperite de alocările prevăzute în bugetul Autorității, după aprobarea acestuia de către consiliul de administrație, și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare, după adoptarea schemei de personal a Autorității.

(3) Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere competențelor consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație.

Miercuri, 7 iulie 2010

(3a) Autoritatea este considerată succesorul legal al CEIB. Toate activele și pasivele eligibile și operațiunile în curs ale CEIB pot fi transferate Autorității. Un auditor independent emite o declarație privind situația de închidere a activelor și pasivelor CEIB. Respectiva declarație este auditată și aprobată de membrii CEIB și de către Comisie anterior transferului activelor și pasivelor.

Articolul 63

Dispoziții tranzitorii privind personalul

(1) Prin derogare de la articolul 54, toate contractele de angajare **și acordurile de detașare** încheiate de **CEIB** sau de secretariatul acestuia și care sunt în vigoare la data aplicării prezentului regulament trebuie onorate până la data la care expiră. Ele nu pot fi prelungite.

(2) Tuturor membrilor personalului care au semnat unul dintre contractele menționate la alineatul (1) trebuie să li se dea posibilitatea de a încheia un contract de agent temporar în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți având diferitele grade stabilite în schema de personal a Autorității.

După intrarea în vigoare a prezentului regulament, autoritatea abilitată să încheie contracte realizează o selecție internă printre angajații **CEIB sau ai secretariatului** acestuia, **menționați la alineatul (1)**, pentru a determina competența, eficiența și integritatea celor care urmează a fi angajați. **Procedura de selecție internă ține seama pe deplin de aptitudinile și experiența demonstrate de persoana respectivă în exercitarea funcției sale anterior angajării.**

(3) În funcție de tipul și de nivelul atribuțiilor care trebuie exercitate, candidaților aleși li se vor oferi contracte de agenți temporari pentru o durată care să corespundă cel puțin cu perioada rămasă din contractul precedent.

(4) Legislația națională în domeniul contractelor de muncă și celelalte dispozitive relevante vor continua să se aplice membrilor personalului care dispun de contracte prealabile și care nu doresc să fie candidați în vederea semnării contractelor de agenți temporari sau care nu sunt reținuți pentru astfel de contracte, în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 63a

Dispoziții naționale

Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura aplicarea eficientă a prezentului regulament.

Articolul 64

Modificări

Decizia nr.716/2009/CE se modifică astfel, **CEIB** fiind eliminat de pe lista beneficiarilor prevăzută în secțiunea B din anexa la respectiva decizie.

Articolul 65

Abrogare

Decizia 2009/78/CE a Comisiei de instituire a **CEIB** se abrogă **începând cu 1 ianuarie 2011.**

Miercuri, 7 iulie 2010

Articolul 66

Clauza de revizuire

(-1) *Până la ...* ⁽¹⁾, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului propunerile necesare pentru consolidarea supravegherii instituțiilor ce pot prezenta un risc sistemic, așa cum se prevede la articolul 12b, și pentru instituirea unui nou cadru de gestionare a crizelor financiare, inclusiv mecanisme de finanțare.

(1) *Până la ...* ^(*) și, ulterior, din trei în trei ani, Comisia publică un raport general privind experiența dobândită ca urmare a funcționării Autorității și a procedurilor prevăzute în prezentul regulament. Respectivul raport evaluează, *printre altele*:

- (a) *convergența practicilor de supraveghere realizată de autoritățile competente;*
- (b) *funcționarea colegiilor autorităților de supraveghere;*
- (c) *progresul înregistrat în direcția convergenței în domeniul prevenirii, gestionării și al soluționării crizelor, inclusiv mecanisme de finanțare europeană;*
- (d) *dacă, îndeosebi în contextul progreselor înregistrate cu privire la aspectele identificate la litera (c), rolul Autorității în supravegherea instituțiilor financiare ce prezintă un potențial risc sistemic ar trebui consolidat și dacă aceasta ar trebui să dispună de competențe mai largi de supraveghere a acestor instituții;*
- (e) *aplicarea clauzei de salvgardare instituite la articolul 23.*

(1a) *Raportul menționat la alineatul (1) evaluează, de asemenea, dacă:*

- (a) *este oportună continuarea supravegherii separate pentru bănci, asigurări și pensii ocupaționale, valori mobiliare și piețe financiare;*
- (b) *este oportun să se monitorizeze supravegherea prudențială și desfășurarea activității separat sau de către aceeași autoritate de supraveghere;*
- (c) *este oportună simplificarea și consolidarea arhitecturii SESF, în vederea îmbunătățirii coerenței dintre nivelurile macro și micro, precum și între Autoritățile europene de supraveghere;*
- (d) *evoluția SESF este coerentă cu evoluția la nivel mondial;*
- (e) *există suficientă diversitate și excelență în cadrul SESF;*
- (f) *răspunderea și nivelul de transparență cu privire la cerințele de publicare sunt adecvate;*
- (g) *este oportună menținerea sediului Autorității la Frankfurt.*

⁽¹⁾ Șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

^(*) Trei ani de la data aplicării prezentului regulament.

Miercuri, 7 iulie 2010

- (2) Raportul și orice propunere eventuală care îl însoțește vor fi transmise Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 67

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

El se aplică de la 1 ianuarie 2011, **cu excepția articolului 62 și a articolului 63 alineatele (1) și (2), care se aplică de la data intrării sale în vigoare. Autoritatea este instituită la data aplicării prezentului regulament.**

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale ***I

P7_TA(2010)0273

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale (COM(2009)0502 – C7-0168/2009 – 2009/0143(COD))

(2011/C 351 E/39)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Propunerea a fost modificată la 7 iulie 2010 după cum urmează ⁽¹⁾:

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI (*)

la propunerea Comisiei

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de înființare a Autorității europene **de supraveghere (asigurări și pensii ocupaționale)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă comisiei în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0170/2010).

(*) Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere ***cursive aldine***, iar textul eliminat este marcat prin simbolul ■.